Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

Vol. 29 July 2020 No. 4

Scenes from Chandrapur District of IPC Maharashtra

Pr. Yohannankutty

Pr. Nelson K - Preaching & Pr. Rajesh - translating

Pr. Harjit Singh

PRAISE & THANKSGIVING SESSION

CONGREGATION

Scenes from Chandrapur District Convention

Pr. Chackochan T.

Pr. Jaison

Pr. Roja John

Honouring Bro. Philip Yohannan and Family for their selfless service to IPC Chandrapur District

Pastors and their families of Chandrapur District

PASTORS WHO WENT TO BE WITH THE LORD

മുംബൈ : ആനന്ദ് സരിത അപാർട്മെന്റിൽ താമസിക്കുന്ന ഐപിസി താനെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് സിറ്റി സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ കുമ്പനാട് നെല്ലിമല ചെമ്പനാലിൽ പാസ്റ്റർ ജോസഫ് കുരുവിള (59) നിത്യതയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു.

സംസ്കാരം ജൂൺ 18ന് രാവിലെ 11 മണിക്ക് മുംബൈ മുളുണ്ട് ക്രിസ്ത്യൻ സെമിത്തേരിയിൽ നടന്നു. ഐപിസി മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് പാ. കെ.എം. വർഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, നിരവധി ദൈവദാസന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി പാസ്റ്റർ കെ.എ. മാത്യു സംസ്കാര ശുശ്രൂഷ നടത്തി.

ഭാര്യ : അമ്മിണി, മകൾ : ബ്ലസി, മരുമകൻ : ജോബിൻ ജോസ്.

ഔറംഗബാദ് : മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടിലേറെയായി ഐപിസി ഔറംഗബാദ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ സഭാശുശ്രൂഷ ചെയ്തിരുന്ന ബൗസിങ്പുര സംഗീത കോളനി സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ കായംകുളം പൂക്കോയിക്കൽ കുടുംബാംഗം പാസ്റ്റർ തോമസ് വർഗ്ഗീസ് ജൂൺ 16 ന് കർത്തൃസന്നിധിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. കാശ്മീരിൽ കർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവേ മഹാരാഷ്ട്രയെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഔറംഗബാദിൽ വരികയും 32 വർഷം അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. സംസ്കാരം ജൂൺ 17ന് ഔറംഗബാദ് സെമിത്തേരിയിൽ ടന്നു.

ഭാര്യ : സാറാമ്മ, മക്കൾ : മേരി തോമസ്, മൈക്കിൾ തോമസ്.

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Pastor SAJI PEECHI

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

MATHEW CHERIAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

Dysfunctional Relationship in the Church 3

The Beginning of the End 4

GOD wants us to by PURE HOLY:

Before & After MARRIAGE 6

The First Epistle of Peter (Part 1) 7

Encourage on another :

Let St. Paul be our Model 9

Pay Your Vows to God :

Receive Blessings from God! I 12

Children's Corner 14

News & Views 15

परमेश्वर भला है 14

സ്നാനം എന്തിന് ? ആർക്ക് ? 17

പ്രാർത്ഥനയെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു 19

വിരഹദുഃഖത്തിന്റെ വിജനവീഥികൾ 20

ഉണർവ്വ് സത്യവും മിഥ്യയും 22

ശർക്കര കുടത്തിൽ കയ്യിട്ട കുരങ്ങൻ; അല്ലല്ല മനുഷ്യൻ ... 23

സുവിശേഷ വയലുകളിൽ നിന്നും 24

All communications including materials for publication should addressed to :
Editor, SUVARTHA,
P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.
E-mail : suvarthamagazine@gmail.com
suvartha@yahoo.com

●

Cheques / Drafts to be drawn in favour of "Suvartha Publications"

●

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money Orders should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil
A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 100/-	Rs. 1000/-
In Middle East	Rs. 400/-	Rs. 4000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 5000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 4000/-
Full page (Inside)	Rs. 3000/-
Half page (Inside)	Rs. 2000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 500/-

A 'Purpose driven Pandemic'!

"But I want you to know, brethren, that the things which happened to me have actually turned out for the furtherance of the gospel, ---- and most of the brethren in the Lord, having become confident by my chains, are much more bold to speak the word without fear" (Phil. 1:12-14)

It has certainly given a sense of urgency in the minds of all believers the need to preach the gospel and to prepare in holiness to meet the Lord. *So shall we call this virus a 'Purpose driven Pandemic'?*

Johnson K. Samuel

Apostle Paul has a special affection for the church in Philippi, as it is the first chuch founded by him in Europe and it is a church which continues to help him financially in times of need in his missionary journeys. Now he is writing to the church from his prison in Rome. The scope of the epistle is to confirm them in the faith, to encourage them to walk as becomes the gospel of Christ, to caution them against judaizing teachers and to express gratitude for their Christian bounty. He specially wants to fortify them against being cast down at his sufferings.

No doubt, the Philippians are grieving greatly because he is a prisoner, but he assures them that all things have turned out to the furtherance of the gospel. He has got an opportunity to reach those whom otherwise he never could have had access to. His bonds in Christ have become known in all the palace through the 'Palace Guards' in whose charge he is placed (Acts 28:16). It is reasonable to assume that Paul is not missing any opportunity to communicate the gospel of Jesus Christ to those soldiers who are guarding him. Taking courage from his boldness, many brothers outside are encouraged to preach the gospel with greater zeal than ever before. The apostle is declaring that whatever has happened to him - being in chains as a prisoner in Rome - has worked for the furtherance of the gospel rather than a hindrance.

Apostle Paul was facing an indefinite future as a prisoner. Even then, he is exhibiting a tremendous zeal for the gospel of Jesus Christ. Now let us extend the situation of Paul to a larger canvas - from a personal level to an international level. Let us look at the present situation facing nations of the world due to this dreadful pandemic. We are also facing an uncertain future. As I write this piece, the economies of even the richest nations are in shambles. No one is able to predict when any nation can regain their previous status! As integral parts of the society, all the church communites are also facing the same kind of future. The church buildings are locked down. No large gatherings are possible in the near future. But have worship gatherings stopped? Has preaching of the gospel come to an end? Have prayer meetings stopped? No, never! All christian activities have only increased both in volume and frequency. Multiple telephone prayer lines are active at all times of the day and night bringing together prayer partners from various parts of the world! God's people continue their fellowship on the 'zoom' platform. The zest for the gospel of Jesus Christ has increased beyond all measue!

As mentioned earlier, the courage shown by the apostle during his iprisonment to communicate the gospel to the 'Palace Guards' has given confidence to believers outside in the city to declare the gospel fearlessly! In other words, Paul's imprisonment has increased the ministry of the church instead of acting as a hindrance!

At the conclusion of the epistle, Apostle Paul conveys to Philippians the greetings of the brothers with him and all the saints in Caesar's household! *"The brethren who are with me greet you. All the saints greet you, but especially those who are of Caesar's household (Philippians 4:21,22).* It appears that many influential people in Caesars's palace have become believers. It has given added courage to Christians in Rome to preach the gospel to others. **So shall we call Paul's imprisonment a 'Purpose driven imprisonment'?**

The gospel is being preached abundantly now in this locked down situation all over the world. This pandemic which has affected all the nations of the world is a certain sign of the return of our Lord. It has certainly given a sense of urgency in the minds of all believers the need to preach the gospel and to prepare in holiness to meet the Lord. **So shall we call this virus a 'Purpose driven Pandemic'?**

Dysfunctional Relationship
in the Church

"For men will be lovers of themselves, lovers of money , boasters, proud, blasphemers, disobedient to parents, unthankful, unholy, unloving, unforgiving, slanderers, without self-control, brutal, despisers of good, traitors, headstrong, haughty, lovers of pleasure rather than lovers of God, having a form of godliness but denying its power. And from such people turn away!" (2 Timothy 3:2-5)

Rev. Dr. Wilson Varkey Ph.D

1. Introduction

Churches with dysfunction can be seen anywhere in the world today. Dysfunction is the hallmark of difficult relationships. Due to this, lives of believers are tensed, and the peace and purpose of the church is thwarted. A healthy relationship is one in which there is oneness of goals, purpose, values, and beliefs. That's why Amos 3:3 asks us, "Can two walk together, unless they are agreed?" Bible also says that, "Where envy and self-seeking exist, confusion and every evil thing are there" (James 3:16). In this paper, my attempt is to look into reasons of dysfunctional relationships in the church and approach it from theological and biblical perspective. In doing this, I have divided this paper into three sections. First of all, I will look into the definition of dysfunctional relationship in the church. Secondly, I will delineate the reasons of dysfunctional relationship in the church. In doing this I will deal with two important biblical passages to get a clear idea. Thirdly, I will bring out certain resolutions for the churches.

2. What is Dysfunctional Relationship?

According to Webster English dictionary, dysfunctional relationship is "abnormal or unhealthy interpersonal behavior or interaction within a group". In other words, they do not emotionally support the participants, foster communication among them, appropriately challenge them, or prepare or fortify them for life in the larger world. It means that dysfunctional relationships are relationships that do not perform their appropriate function. This can be explained with the analogy of a normal family setting. A dysfunctional family is one where improper and immature behavior of at least one person damages the growth of individuality and healthy relational skills among the family members. Consequently family members are impaired emotionally, psychologically and spiritually. Moreover, everyone in the family is negatively affected even when only one family member experiences a problem. Bible says that "He who brings trouble on his family will inherit only wind, and the fool will be servant to the wise" (Proverbs 11:29). Since church can be seen as a family, this is true with the church also. That means dysfunctional relationships in the church leads into devastating consequences in the church.

This discussion should lead one to ask the question that what a functional relationship is. This also can be described with the example of a typical family setting. A functional family is one where proper and mature behavior of two parents cultivate a healthy balance between individuality and relational skills among family members. In other words, a functional family is one where healthy emotional, psychological and spiritual growth is cultivated among family members. That means when family members encounter problems, they cultivate the ability to face difficulty with confidence and the support of other family members.

> A functional family is one where healthy emotional, psychological and spiritual growth is cultivated among family members. That means when family members encounter problems, they cultivate the ability to face difficulty with confidence and the support of other family members.

3. Causes of Dysfunctional Relationship

Today we are challenged with the problem that there is dysfunctional churches everywhere and how we deal with it is a mundane task in front of us.Whether we accept it or not, the problem of dysfunctional relationship is a serious issue in churches and one may find many reasons to this. But generally speaking, there is no doubt that the root cause of dysfunctional relationship is sin. Just because someone is saved doesn't mean that they are

healthy. They are still affected by their sinful nature and capable of being blinded to the truth about themselves. As a result, problems develop between people and that leads into fights and tensed relationships in the churches. Keeping this in mind, I am going to introduce two major biblical passages in order to outline the reasons of dysfunctional relationships in the churches.

3.1 Church as a Body (1 Corinthians 12:12-26)

Apostle Paul's one of the favorite metaphors was church as the body. He utilized it extensively in Romans, 1 Corinthians, Ephesians and Colossians. He presents before us a human body, and draws lessons from it all through the rest of the chapter, in parallel with the functioning of the body of Christ. This analogy of Apostle Paul will help us to understand how the church is designed by God to function. In order to understand Apostle Paul's argument, I am going to take the metaphor that he uses in 1 Corinthians 12:12-26 and look at our churches through that prism to understand whether our churches are functional or dysfunctional. In this passage Paul brings out at least five aspects of the church.

a. Every Believer is Part of One Unit (v.14)

There are many parts to a body and every part is essential to the proper function of the whole. However, the body is thought of as one. This is true of the body of Christ also. His body is formed of believers from all walks of life, all cultures, all strata of society and all levels of wealth. His body is made up of people who have nothing else in common, except the fact that they have received Jesus Christ as their Savior. It would be safe to say that the body of Christ is a unified diversity. When every believer fills his/her place, the place they were assigned by God, then the body will function as it should, and God is glorified and the work of the kingdom is carried out. Every believer is part of a larger unit and has a function to perform. When we all do our part, there will be less problems and unity will be the end result. This can be explained further with another illustration. If you take a gas tank, a tire, a radiator hose and a steering wheel and lay them side by side, nothing will happen. They have absolutely nothing in common, except for the fact that they are part of a unit called a car. Yet, when that tank holds gas, that tire is mounted to a wheel and attached to the car, that hose carries water and that steering wheel is in its place, then the car can function as it should. The same is true of the body of Christ. Unfortunately, members in the church fail to understand that they are part of one unit and it leads into dysfunctional relationships in the church.

b. Every Believer is Placed by God (v.15-20)

Secondly, Paul employs some interesting reasoning to argue that every believer is placed in the body by God Himself. In order to describe this, Paul picks up the parts of a human body. According to him, a foot usually doesn't get the attention that a hand does. Same way neither does the ear get the attention afforded to the eye. But just because these parts of the body do not get the attention they think they deserve, they have no right to try and divorce themselves from the rest of the body. If every part were an eye, the body would be useless for anything but seeing. If it were all a foot, it would be good for nothing but a doorstop. What Paul is saying is that God has placed us in the body where He wants us to be. It may not be a high profile position, it may not be glamorous, it may not even be what we want to do. But if it pleases the Lord, then it is the right place for us. Therefore, no matter where someone is functioning within the body of Christ,he/she is placed in that exact office by the will of God. If that person fulfilsthe place in the body, then he/she is doing the will of God. God knows everyone and He knows where a person can best function. But what we come across in the churches today is that everyone needs high profile and glamorous positions and they don't want to function where God wants them to be. This eventually leads into competitions and fights within the church.

c. Every Believer Plays an Important Role (v. 21-24)

Thirdly, Paul argues that every member of the body is important to the proper function of the entire body. That means the eye cannot tell the hand that it doesn't need it. If the eyes were

What Paul is saying is that God has placed us in the body where He wants us to be. It may not be a high profile position, it may not be glamorous, it may not even be what we want to do. But if it pleases the Lord, then it is the right place for us. Therefore, no matter where someone is functioning within the body of Christ, he/she is placed in that exact office by the will of God.

disconnected from the hand, it would never be able to attain the object of its desire. The head cannot tell the feet that it does not need it anymore because without them, it has no method of locomotion. What Paul is saying is that every part of the body needs every other part to fully carry out the work of the body. Just think of the many parts of our bodies we take for granted. Yet, if any one of them was removed, the whole body would feel the loss. In short, every member, no matter how insignificant their office or gift may appear, is essential to the proper operation of the entire body. No one has any right to say that someone is unimportant to the operation of the body. No one should think that they are not needed. No one should ever say to or about another believer, "we don't need you". Every member is vital, every member is important. There are no big "I's" and little "you's". There is only us and we all need each other to function as a body. But I wonder whether our churches are functioning in this manner. Since there are big "I's" and little "you's" in our churches, the proper function of the church is destroyed.

d. Every Member should Promote Unity (v. 25a)

Fourthly, Paul argues that when every member does his/her part and submits to God in willingly doing what they are called to do, then the body of Christ will function in absolute peace and unity. However,unfortunately, this is not taking place. Today, there are too many feet who want to be hands and too many ears who want to be eyes. This has led the churches into competitions, fierce arguments and even attacks. Therefore it has to be seen as one of the serious reasons for the dysfunctional relationships in the church. The consequence of this competition and rivalry is that the body of the Lord Jesus is fractured and there is chaos. God's plan for His church is that the church should be united (1 Corinthians 1:10; Philippians 1:27). When the church is not in unity, the body of Christ will definitely suffer. We should note that the word division is a butcher's term, which means to divide into pieces. When the church practices disunity in the body of Christ, the church is in effect butchering the Lamb of God. It is only when each part functions in the place where God placed them then only the church can enjoy peace, unity and success in the work of the Lord. Even if someone does not like the place where he/she is placed, they are called by God to accept it and function in that place without fail and complaints. It is obvious that everyone is not alike (v. 28-30). Therefore, the members of the church must be themselves and promote unity of the body of Christ.

e. Every Member should Practice Mutual Care (v. 25b-26)

Finally, Paul argues that church is a unit and therefore each member has responsibilities towards the other member. That means when a member of the body is hurt, other members have a responsibility to respond to that need (Galatians 6:2). For example, take the case of your body. You may never take the time to think of your fingers. But, just slam the car door on them and watch how the whole body gets involved in responding to their crisis. The nerves will carry the message to the brain. The brain in turn sends a message to the feet which begin to hop around, to the eyes which water, to the mouth which hangs open in surprise, to the other hand which tries to find the door handle, etc. When one of those less visible members gets into trouble, everything else responds to the need. In short, we are not just to respond to the needs of the high profile members. We are to practice mutual care that encompasses the entire body. This is what Paul means when he tells us to "Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep" (Romans 12:15). I wonder whether there is any mechanism in the churches to treat everyone equal and to take care of everyone in the same manner. Even if there is any such mechanisms, the benefactors are quite few. But one should note that we are not to seek a position that glorifies self, but we are to seek the good of the body of Christ and thereby glorify God (Philippians 2:4).

(To be coninued in the next issue)

Today, there are too many feet who want to be hands and too many ears who want to be eyes. This has led the churches into competitions, fierce arguments and even attacks. Therefore it has to be seen as one of the serious reasons for the dysfunctional relationships in the church. The consequence of this competition and rivalry is that the body of the Lord Jesus is fractured and there is chaos.

"*Suvartha Magazine*" is a doctrinally pure publication with reading material for the entire family. The current issue and previous issues are available on our website: suvarthamagazine.org

Meditations from "1 Thessalonians" - FOUR -

GOD wants us to be PURE & HOLY: *Before & after MARRIAGE*

"For this is the will of God, your sanctification: that you should abstain from sexual immorality; that each of you should know how to possess his own vessel in sanctification and honor, not in passion of lust, like the Gentiles who do not know God. For God did not call us to uncleanness, but in holiness." (1 Thess. 4:3-5, 7)

Dr. Shibu Cherian
MS, MBA, D.Min., Ph.D.

is the Pastor of Carolinas Christian Assembly in Matthews, NC that serves all Asian Indians in and around the Charlotte area. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

One of the greatest attributes of God is His holiness. God is holy from the very core of His being, and even His name is 'Holy' (Isaiah 57:15). This is what Jehovah God had commanded the Israelites: "You shall therefore be holy, for I am holy" (Leviticus 11:45). God reiterated this multiple times: "Speak to all the congregation of the children of Israel, and say to them: 'You shall be holy, for I the Lord your God am holy'" (Leviticus 19:2; see also Exodus 22:31; Leviticus 20:7, 26). The New Testament describesthree kinds of holiness: positional holiness (1 Corinthians 6:1 1); progressive holiness (Romans 6:12–23); and perfected holiness (1 Thesselonians. 3:13). The reason why God wants us to pursue holiness is because without holiness we cannot see God (Hebrews 12:14).

The prophet Isaiah saw the glory of God through his heavenly vision when he heard seraphims crying aloud to one another: "Holy, holy, holy is the Lord of hosts" (Isaiah 6:3). The immediate response from the prophet after seeing this vision was a perception of his own lack of holiness as he remarked: "Woe is me, for I am undone! Because I am a man of unclean lips, and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for my eyes have seen the King, the Lord of hosts"(Isaiah 6:5). It is God's will that we should be always sanctified and be always pure and holy (v. 3) since God has called us in holiness (v. 7). In particular, God wants us to be pure and holy - both before and after marriage!

How can we remain pure and holy before marriage? Apostle Paul has addressed this subject in great detail in both his letters to the church in Corinth, when he categorized our bodies to be "members of Christ" and "temples of the Holy Spirit" (1 Corinthians 6:15,19). The solution that Paul has provided is that we should "flee sexual immorality" (1 Corinthians 6:18). Before marriage, it is good that a man to not even "touch a woman" (1 Corinthians 7:1), and if a couple "cannot exercise self-control, let them marry. For it is better to marry than to burn with passion" (1 Corinthians 7:9). Our Lord Jesus has categorically declared that if a man even "looks at a woman to lust for her has already committed adultery with her in his heart" (Matthew 5:28). So, according to God's Word, the only solution for us to remain pure and holy before marriage is through marriage!

How can we remain pure and holy after marriage? Marriage is only permitted between believers as per the following directive from Apostle Paul to believers: "Do not be unequally yoked together with unbelievers" (2 Corinthians 6:14). After a believing couple (man and woman) gets married, Paul has also instructed that a husband should render the love and affection that is due to her, and likewise also the wife to her husband (1 Corinthians 7:3). In fact, after marriage since the husband and wife become one flesh being joined by God Himself (Matthew 19:5-6), each husband and wife has authority over the body of his/her spouse (1 Corinthians 7:4). Due to this fact, Paul advises each husband and wife not to deprive each other of sexual pleasure except when they have separated themselves for a brief time during fasting and prayer (1 Cor. 7:5). The writer of Hebrews makes this clearer with the following statement: "Marriage is honorable among all, and the bed undefiled" (Hebews 13:4). However, to those married individuals who break the sanctity of their marriage vows, God's judgment is guaranteed as it is written: upon "fornicators and adulterers God will judge" (Hebrews 13:4b).

It is therefore clear that God wants us to be pure and holy – before and after marriage! We should separate ourselves from all forms of sin and defilement. Our bodies should be honored as created by God and should be sanctified in keeping with its holy purpose. Our holy God wants to dwell in us, and walk among us as He has said: "I will dwell in them and walk among them. I will be their God, and they shall be My people" (2 Corinthians 6:16). If we are still associating with unbelievers, this is what God tells us: "Come out from among them and be separate, says the Lord. Do not touch what is unclean, and I will receive you. I will be a Father to you, and you shall be My sons and daughters, says the Lord Almighty" (2 Corinthians 6:17-18). God wants to make us more and more like Himself every day. Our lives being set apart from sin unto God, our sexual purity,our moral self-control and our daily holy living is God's desire and will for our lives.

"---- Be sober, and rest your hope fully upon the grace that is to be brought to you at the revelation of Jesus Christ; ----- not conforming yourselves to the former lusts, as in your ignorance; but as He who called you is holy, you also be holy in all your conduct, because it is written, 'Be holy, for I am holy.'" (1 Peter 1:13-16) ●

Beginning a New Series of Bible Study

The First Epistle of Peter

(Part 1)

We know that God the Holy Spirit is the author of the First Epistle of Peter just like all the other 65 books in the Holy Bible. As we study this book let us learn some biographical information about this very interesting man that God used: **Peter, Peter!**

What thoughts, feelings, events or emotions come to our mind when we hear this very familiar New Testament name?

Is it the event where Peter said, “I do not know the man, I do not understand what you are saying”, or the only record of a disciple of our Lord Jesus Christ walking on water, or the first speaker of the first recorded sermon of the church of our Lord Jesus Christ on the day of Pentecost?

Well, Peter is very much the character of every one of these events. A man who often talks too much, too soon, without thinking, jumping into instant action without hesitation, and very much human as we are, that many of us can relate to and identify with him. Yet used mightily by God for the spreading of the glorious Gospel, salvation of so many souls, and expansion of the church of the Lord Jesus Christ.

There are times when Jesus rebukes and corrects Peter. Also there are times when Jesus praises and blesses Peter. More than any other disciple our Lord reproves and redeems Peter. It seems like Jesus often speaks to Peter, and Peter talks a lot to Jesus.

There is so much we can learn from the life and letters of this very human follower of our Lord Jesus Christ, that can teach us a lot concerning Christian life. The history of the life of Peter is a powerful example of the transforming power of the love, grace, and mercy of God in Christ. After the name of Jesus, Apostle Peter’s name is mentioned in the Gospels more times than any other name.

Peter’s Personal Background

Peter was born in a Jewish family that lived in Bethsaida, a small town in Galilee, near the northern part of the sea of Galilee, or Tiberias. We do not know the year of his birth or his mother’s name. His father was Jona(s) or John (see Matthew 16:17; John 1:42; 21:15-17).

Later Simon Peter moved to Capernaum (see Mark 1:21, 29). He had at least one brother named Andrew, (see John 1:40). We have no information about any sisters and/or any other relatives. Peter was married, and he traveled and ministered with his wife. (see Matthew 8:14, Mark 1:21, 29-31; Luke 4:38-41; 1 Corinthians 5:9). We do not know if they had any children.

Dr. C.P. Varghese

is the Founder & President of Peniel Bible Seminary, Peniel Children’s Home & Peniel Academy, Keezhillam, Kerala.

There is so much we can learn from the life and letters of this very human follower of our Lord Jesus Christ, that can teach us a lot concerning Christian life.

> Peter's name was Simon or Simeon. There are several men, maybe nine, in the New Testament who have the name, Simeon. Jesus gave him the name Peter (Greek), Cephas (Aramaic) There is no other Peter in the New Test

Peter's Education and Occupation

When apostles John and Peter were brought before the sanhedrin, which is the religious court of Judaism, one of their observations about Peter and John were that these are uneducated, untrained, ignorant men. It means that they were unschooled as far as training for Jewish religious leadership is concerned (see Acts 4:13). He probably had a basic elementary education of a Jewish village boy of an average home.

Many boys that grew up by the sea of Galilee in those days learned the trade of fishing and became fisher men. So it was with Peter, along with his brother Andrew and the sons of Zebedee, James and John (see Luke 5:1-10). They had to work hard in all kinds of weather conditions, sometimes favorable and sometimes very rough.

Peter's names, given by his parents and later by Jesus

We read in John 1:42 and Matthew 16:17, 18 that Peter's name was Simon or Simeon. (It was the name of the second son of Jacob by Leah (See Gen. 29:33 & 49:5). There are several men, maybe nine, in the New Testament who have the name Simeon. Jesus gave him the name Peter (Greek), Cephas (Aramaic) (see John 1:42).

Jesus met Simon first through his brother Andrew (see John 1:35,36). After meeting Simon, Jesus changed Simon's name to Peter, which in Aramaic or Syriac language is Kepha(s), meaning a piece of rock or a stone (see John 1:40-42). There is no other Peter in the New Testament.

Peter's call to follow Jesus and for ministry

Jesus calls Peter to follow him and be a fisher of men (see Matthew 4:18,19;Mark 1:16-20 and Luke 5:1-11) and Peter left all and followed the Lord. Jesus chose Peter and Andrew to be his first followers. Wherever we see the list of the first twelve disciples of the Lord Jesus Christ, we see that Simon Peter's name appears first. (see Matthew 10:2-4; Mark.3:16-19; Luke 6:14-16; Acts 1:13).

Peter, Spokesman of the Disciples

Many that followed Jesus left him after one of his speeches regarding the Bread of Life. Then Jesus asked the twelve, will you also go away? Peter spoke for all of them answering, "Lord, to whom shall we go? You have the words of eternal life". (see John 6:67, 68). Then when Jesus asked the disciples their understanding of Him, it is Peter that promptly answered, "You are the Christ, the son of the living God". (see Matthew 16:13-16; Mark 8:27-30; Luke 9:18-21; John 6:68,69). In connection with the payment of tax, Jesus talks with Peter (Matthew 17:24-27). It is Peter who asked the question about how many times one should forgive (see Matthew 18:21). Again it is Peter that reminds Jesus that they left everything to follow him and asks what they will have (Matt 19:27, Mark 10:28). Peter calls Jesus' attention to the withered fig tree (see Mark 11:21). Peter asks Jesus, along with three other disciples, about the destruction of the temple (see Mark 13:3).

Peter, an Inner Circle Disciple

We see Peter in the inner circle of Jesus' disciples along with James and John at the mount of transfiguration (see Matthew 17:1, Mark 9:2, Luke 9:28), and at the raising of Jairus's daughter (see Mark 5:37, Luke 8:51).

(We will continue this study of the life of Apostle Peter in the next issue) ●

Words of Peter from Gospel of Matthew

"Lord, if it is You, command me to come to You on the water" (14:28)
"You are the Christ, the Son of the living God" (16:16)
"Lord, it is good for us to be here; if You wish, let us make here three tabernacles: one for You, one for Moses, and one for Elijah" (17:4)
"Lord, how often shall my brother sin against me, and I forgive him? Up to seven times?" (18:21)
"See, we have left all and followed You. Therefore what shall we have?" (19:27)
"Even if I have to die with You, I will not deny You!" (26:35)

Encourage one another:
Let St. Paul be our Model!

“Last night an angel of the God to whom I belong and whom I serve stood beside me and said, ‘Do not be afraid, Paul. You must stand trial before Caesar; and God has graciously given you the lives of all who sail with you.’ So keep up your courage, men, for I have faith in God that it will happen just as he told me” (Acts 27:23-25).

Jaison Varghese, Mumbai

We are currently facing an unprecedent situation due to the Covid-19 pandemic. God has inspired me with a few thoughts which He wants me to learn and apply in my personal life. I am encouraged to put them down in this article as I am sure and sincerely hope that we can all learn something from it.

It appears to me that there is quite a lot of similarities between the current Covid-19 pandemic situation and Apostle Paul’s experience of the shipwreck on his ’forced journey’ to Rome as a prisoner. I would like to point out some of those similarities and the way how Paul responded to the situation. May the Lord open our hearts to learn a few lessons on how we too need to respond in the current situation.

The shipwreck: Paul was being taken as a prisoner in an Alexandrian grain ship to Italy to face trial before Caesar in Rome. As the ship with its passengers and cargo left the city of Myra (in modern day Turkey), it faced severe wind and went off course. With great difficulty they landed at Fair Havens in the island of Crete. Immediately Apostle Paul warned Julius, the centurion in charge of the prisoners in the ship: “Men, I can see that our voyage is going to be disastrous and bring great loss to ship and cargo, and to our own lives also (Acts 27:10)”.

Paul could sense the severity of danger early on and warned the centurion and the pilot of the ship about the losses to ship, cargo and to the lives of people in the ship if they proceeded to sail. As children of God many times one can sense danger and future events early on. This is God’s guidance for us. It is to build our faith when the predicted danger becomes a reality.

Julius, the centurion, did not heed to Paul’s advice and instead listened to the owner of the ship and decided to sail on to harbor in Phoenix. Paul’s prediction came true soon on the second day after they left Crete. “A huge wind of hurricane force called the Northeaster swept across and the ship was caught in the violent storm” (Acts 27:14). The storm was so violent that they started to throw out the cargo into the sea. Then they started to throw out even the ship’s tackle and other equipment into the sea. And so the ship was in the eye of a violent storm. This world too is like an ocean in which we are sailing on a ship. And currently a violent Covid-19 storm is battering us and everyone on the ship is in despair and has lost all hope of survival!

Similarities of the storm in Paul's journey and the Covid-19 pandemic:

1. Confusion and loss of direction:

For 14 days, Paul's ship was tossed about violently in the storm. It was pitch dark and no sun or stars were visible. In those days, a ship's navigation on the high seas used to be guided by the positions of stars above. Without the stars, they did not know where they were. Similarly, people all around the world are in confusion as to what has happened to this world. Their plans have gone for a toss. They have no idea where they are in the pandemic curve and when it will end!

2. Uncertainty:

There was uncertainty prevailing in the ship: Uncertain whether they will drown in the sea, whether the ship will dash against some rocks. They were uncertain how long this storm will last, so they started to conserve the food and no one ate any food for 14 days. People on the ship were praying for daylight and some glimmer of hope (Acts 27:29). Similarly, today there is huge uncertainty in people's mind about when this pandemic will end, how many people will die, whether they will lose their jobs or business or whether there will be adequate food to buy. There is no light at the end of the tunnel!

3. Loss of Hope:

Another aspect we observe is the loss of hope. All people on the ship had lost all hope. They were in utter despair. Similarly, we see that the world today has lost all hope, the governments have done everything in their power but they too have given up.

4. Fear of Death:

The people in the ship were afraid that they would dash against the rocks and be killed by the deadly storm. Similarly, people across the world today are afraid of the deadly virus killing them or the lives of their relatives. Innumerable people around the world are dying as we speak.

5. No food:

For 14 days no one on the ship ate a morsel of food. During this covid-19 crisis as well, several people in the world are without food for many days.

6. People's trust in man has broken:

The people in the ship realized that neither the expertise of the captain of the ship, nor the powerful Julius - a centurion, commander of 100 Roman soldiers nor the maritime experience of the sailors will be able to save their lives from this storm. Similarly in today's Covid situation, the people of the world have realized that all the powers in which they trusted have failed. Scientists have failed to find a cure; all the technologies of the world have not yet found a solution. All the governments, kings, queens, presidents and prime ministers have all given up. The superpowers of the world have given up. Everyone has failed before this tiny invisible organism. People who have prided themselves and put their trust in these world powers have seen how feeble these powers really are. It has shown how helpless every man made power is.

But we Christians know that our God is and has always been in control of everything in the world. And if so, He has sent this scourge on this earth. Just like He brought the various world empires of Babylon, Persia and Rome by His will, I believe that God has brought about this pandemic across the world by His will to fulfill His purpose. We don't know the purpose now.

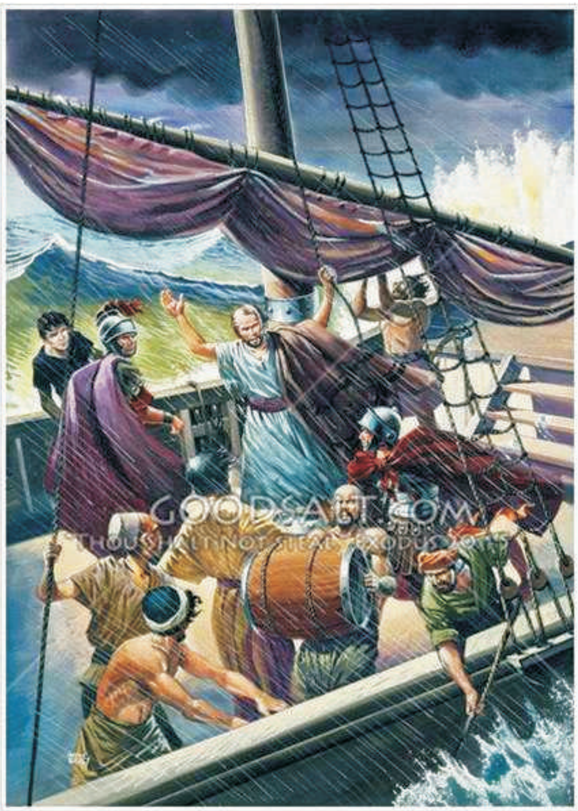

However, in such a time, we need to focus on how godly men in the Bible responded in such situations. Apostle Paul's response to the storm teaches how we as Christians should respond to this Covid-19 storm.

Paul's response to the storm

There was so much despair in the ship and everyone was hopeless and anxious. But what was Paul's response and stance during this time of uncertainty?

1. Spent time with God in prayer:

Paul was praying and spending time with God (Acts 27:23). Paul saw a vision during this time of prayer. Paul saw a total of six visions in his life. And this was one of them seen when it was needed the most. Just like Paul, we too should see the danger of this pandemic and utilize the maximum time to:

a) Intercede with God not just for our lives but the lives of people in the world,

b) Seek to know His plan for the world's future and His church,

c) Show compassion to lessen the pain that the world is going through,

d) Pray for wisdom to be granted to scientists and world leaders to control the disease.

2. Built up the courage of people around him

An angel of the Lord came to Paul and said: "Do not be afraid, Paul. You must stand trial before Caesar and God has graciously given you the lives of all who sail with you". So Paul knew for sure that they were going to be saved from the storm because he had complete trust in the Lord. God just reaffirmed to Paul that He would reach Rome to stand before Caesar. He had the sure hope that the trouble would pass. So, Paul confidently exhorted the people in the ship: "I urge you to keep up your courage, because not one of you will be lost; only the ship will be destroyed" (Acts 27:25). Just like Paul, we too should build up the courage of people around us since:

a) We have a hope of eternal life, we have the joy of the Lord and the knowledge that God is in control and not the disease. We need to motivate people around us,

b) It is a Christian's responsibility to provide hope to those who are in despair and to provide words of encouragement to those who are afraid and sad.

3. Shared God's vision to the people and gave glory to God:

"Last night an angel of the God to whom I belong and whom I serve stood beside me and said, 'Do not be afraid, Paul. You must stand trial before Caesar; and God has graciously given you the lives of all who sail with you.' So keep up your courage, men, for I have faith in God that it will happen just as he told me" (Acts 27:23-25).

So Paul shared God's vision with his co-passengers. He declared confidently that all of them would be safe. He also pronounced his strong faith in God to the people in the ship and assured them that His God would keep His promises. Thus Apostle Paul gave glory to God. Hearing this, the people were encouraged and ate food and later were saved from disaster. His co-passengers were influenced by Paul who heard the gospel and experienced the intervention of a living God. Similarly, we too in our talks with our friends and people we interact with, should share God's promises for the world and give glory to God. We need to encourage the people around us so that through us they may know God.

> Just as Paul acknowledged the danger in that situation, but at the same time encouraged all the people on board the ship, let us also be a source of hope. Let us give words of encouragement in these desperate times and not words of doom. Let us strengthen our friends with promises from the Bible. If anyone in the world has hope, it is us, Christians.

4. Saved the lives of people:

As the ship broke up and as the passengers were required to reach the shore somehow, there was a talk among the soldiers to kill all prisoners so that they did not escape from their custody. The centurion did not allow that to happen because he wanted to save Paul. Thus Paul's presence in the ship helped save all the 276 lives from death. Similarly, let us be the reason for the lives to be saved from eternal death.

Be the encourager that the world needs

We are going through a pandemic and everyone in this world is in despair and has lost all hope. There is loss of money, jobs, health and lives. Let us not add to the misery and despair. Just as Paul acknowledged the danger in that situation, but at the same time encouraged all the people on board the ship, let us also be a source of hope. Let us give words of encouragement in these desperate times and not words of doom. Let us strengthen our friends with promises from the Bible. If anyone in the world has hope, it is us, Christians. Everybody is looking for hope and spiritual comfort. Let us be that source of hope and encouragement to others while they deal with this crisis

Let Apostle Paul be our model in dealing with this crisis facing us. Spend time with God so that we can receive guidance from God. Declare God's plan and vision to others. Encourage people facing this storm and save their lives. Give hope to our friends, neighbors and colleagues during these desperate times. Strengthen them with promises from the Bible and glorify God's name.

Quotable Quotes from Ravi Zacharias

"We have a right to believe whatever we want, but not everything we believe is right"

"What does it mean to be human? It means we are created in the image of God for the glorious reality of being in permanent fellowship with Him"

"I think the reason we sometimes have the false sense that God is so far away is because that is where we have put him. We have kept him at a distance, and then when we are in need and call on him in prayer, we wonder where he is. He is exactly where we left him"

"There is no greater discovery than seeing God as the author of your destiny."

"Teaching is like a mirror. It can show you if your face is dirty, but it, the mirror, will not wash your face"

Pay Your Vows to God:

Receive Blessings from God!

"When you make a vow to God, do not delay to pay it; For He has no pleasure in fools. Pay what you have vowed" (Ecclesistes 5:4)

"But I will sacrifice to You With the voice of thanksgiving; I will pay what I have vowed. Salvation is of the Lord" (Jonah 2:9)

Aneka Paul, MSW
Ghansoli, Navi Mumbai

Jokes abound about people breaking their New Year resolutions within a short while after making them. Yet, the Preacher informs us that there is a fixed time for every purpose (resolve) made under heaven (Ecclesiastes 3:1-8). In the Bible, we see several instances of people, separated across professions, space and time, who courageously made resolutions for the Lord, and were blessed and became blessings for others:

1. King Solomon:

With a name meaning "peaceful" or "friend of God", Solomon was born to David late in his life. Subsequently, he is proclaimed king of Israel at around the young age of 20, and goes on to rule for 40 years. At the time of his coronation, many of Solomon's older brothers have already been killed and one brother Adonijah self-declares himself to be king. In accordance with David's dying instructions to him (1 Kings 2:1-9), the newly crowned King Solomon gives a series of commands, purging the land of all his (and his father's) opponents: his brother Adonijah is killed, the priest Abiathar is exiled, former army commander Joab is killed and Shimei is put under house arrest, later executed for breaching the restriction of his movements (1 Kings 2:13-46).

Interestingly, his father David calls him "a wise man" (1 Kings 2:9), while Solomon views himself as "a little child" (1 Kings 3:7). His request to God for wisdom to judge God's people of Israel (1 Kings 3:5-9) so pleases the Lord, that He grants Solomon wisdom more than anyone else, riches and honour, and a long life (1 Kings 3:10-14). King Solomon then begins to exhibit his wisdom, shrewdly placing his allies into all important administrative positions (1 Kings 4:1-7).

In the midst of all the pressures of governing a country at a young age, King Solomon does not forget to honour the One who made him king: he purposes to fulfil his father David's wish to build a grand Temple in Jerusalem to house the Ark of the Covenant.

"And behold, I propose to build a house for the name of the Lord my God, as the Lord spoke to my father David, saying, "Your son, whom I will set on your throne in your place, he shall build the house for My name" (1 Kings 5:3-5).

He invests all his immense skill and knowledge in building a magnificent edifice, the likes of which had never been seen in the world, taking 7 years and 6 months from start to finish (1 Kings 6:1,38). The Temple is inaugurated with a massive dedication sacrifice, at which King Solomon expresses his feelings in a public speech (1 Kings 6:3-11). In response to his prayer, the Glory of the Lord engulfs the Temple, causing the people present to break into spontaneous worship (1 Kings 7:1-3). Further, the Lord appears again to King Solomon, declaring that He had chosen to put His name on the Temple in Jerusalem, and that His eyes, ears and heart would be fixed upon the place in perpetuity.

"The Lord said to him: "I have heard the prayer and plea you have made before me; I have consecrated this temple, which you have built, by putting my Name there forever. My eyes and my heart will always be there. As for you, if you walk before me faithfully with integrity of heart and uprightness, as David your father did, ----- I will establish your royal throne over Israel forever, as I promised David your father when I said, 'You shall never fail to have a successor on the throne of Israel" (1 Kings 9:3-5)

2. Prophet Daniel:

Several successive generations later, the royal family has sinned and are punished by God to be carried away into exile with some descendants being made to serve as eunuchs in courts of other kings (Isaiah 39:7). More than seven centuries after King Solomon, Daniel is a young noble from the kingdom of Judah carried away to the court of the king of Babylon (Daniel 1:3-4), a captive

in a far-away land where a strange language is spoken (Deuteronomy 28:49-52). In those days, it was a practice to make non-Babylonian courtiers into eunuchs, so that they would be unable raise families and revolt against the king.

King Nebuchadnezzar II, the first king under whom Daniel has to serve, is a despotic monarch whose actions no one can question (Daniel 2:5-6), a highly whimsical man (Daniel 2:12), who is proud enough to consider himself equal to God and worthy of worship (Daniel 3:1-6), quick to anger and intolerant of any impudence such that no one can even reason with him (Daniel 3:19). He does not even learn his lessons in humility easily: in spite of Daniel's warning (Daniel 4:27), he exalts himself by praising his own accomplishments (Daniel 4:29-30), And behold, [d]I propose to build a house for the name of the Lord my God, as the Lord spoke to my father David, saying, "Your son, whom I will set on your throne in your place, he shall build the house for My nameand is immediately punished by madness (Daniel 4:31-33), until his reason returns and he acknowledges the sovereignty of the Most High God (Daniel 4:34-37).

However, these incidents take place a little into the future. At the time Daniel and his friends are selected to enter the court of this tyrannical king, they are appointed a portion of the king's food and wine for the duration of their 3 year training period. As the food is not "kosher" and prepared in accordance with the prescribed Levitical laws (Leviticus 11, Proverbs 23:1-3), Daniel purposes not to defile himself by consuming these.

"But Daniel purposed in his heart that he would not defile himself with the portion of the king's delicacies, nor with the wine which he drank; therefore he requested of the chief of the eunuchs that he might not defile himself" (Daniel 1:8).

However, when he makes his request to the Chief Eunuch, Ashpenaz, he is in no mood to endanger his own head before the whimsical king for the sake of a few exiled Jewish youths who have not even performed any miracles up till then (Daniel 1:10). Seeing his reluctance, Daniel suggests a pilot test for ten days, at the end of which, Daniel and his three companions look considerably healthier than all the others (Daniel 1:11-15). As a reward for their faithfulness, God blesses the four young men with knowledge, skill and wisdom far above their counterparts, performing ten times better than the king's own ministers.

"As for these four young men, God gave them knowledge and skill in all literature and wisdom; and Daniel had understanding in all visions and dreams. ----- Then the king interviewed them, and among them all none was found like Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah; therefore they served before the king. And in all matters of wisdom and understanding ---- he found them ten times better than all the magicians and astrologers who were in all his realm" (Daniel 1:17-20).

Additionally, Daniel's resolve causes him to be blessed with the ability to interpret dreams, which even saves their lives later (Daniel 2). God upholds Daniel as the epitome of righteousness (Ezekiel 14:14, 20) and he dies peacefully at the end of his long and purposeful life (Daniel 12:13).

3. Priest Ezra

After the completion of 70 years of Jerusalem's rest as foretold by Prophet Jeremiah, the first batch of Israelites make their way back to Jerusalem under Zerubbabel and High Priest Joshua. This occurs during the first year of the reign of King Cyrus of Persia (Ezra 1:1-3), a prophesy announced about 150 years prior to the event itself (Isaiah 44:28). The rebuilding of the Temple in Jerusalem for worship takes more than two decades, finally concluding during the sixth year of the reign of Darius, king of Persia (Ezra 6:14-15).

Ezra, the priest and scribe, is sent to Jerusalem by order of King Darius' successor, King Artaxerxes (Ezra 7:1-8). As he sets off on his journey, he purposes in his heart to seek the Law of the Lord first, then teach it to fellow Israelites.

"For Ezra had prepared his heart to seek the Law of the Lord, and to do it, and to teach statutes and ordinances in Israel" (Ezra 7:10).

With the hand of the Lord favourable upon him and his mission, he finds safe passage all the way on the arduous journey back home (Ezra 7:27-28, 8:31). However, upon arrival, Ezra is confronted with a shocking situation: the Israelites who returned to Jerusalem have done the unthinkable and defiled themselves by inter-marrying with pagans from the surrounding nations (Ezra 9:1-3). Deeply disturbed, Ezra turns unto the Lord in prayer (Ezra 10:1), thereby convicting the congregation of their guilt (vs.2) and moving them into true repentance (Proverbs 28:13).

Nehemiah arrives to take over as governor and supervises the construction of the wall around the holy city until its completion. It is then that Ezra is able to fulfil his original intention of teaching the Law of the Lord to His people (Nehemiah 8:5-8).

"Then Nehemiah the governor, Ezra the priest and teacher of the Law, and the Levites who were instructing the people said to them all, "This day is holy to the Lord your God. Do not mourn or weep." For all the people had been weeping as they listened to the words of the Law" (Nehemiah 8:9)

Since the time we came to the Lord, He has been consistently and constantly blessing us with numerous spiritual and physical gifts. Can we also make a decision to live for God by faith, today (1 Timothy 4:14-16)? May God help us to pay that which we have vowed to the Lord (Ecclesiastes 5:4, Jonah 2:9) – to give of our time, talent, resources for His Kingdom – for God loves a cheerful giver (2 Cor. 9:7). ●

Children's corner

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Win the Race!

One day there was an announcement throughout the kingdom that the king is looking for the right man to marry the princess. All the young men of the land were very excited but the king had a condition. The condition was that all young men will have to run a race with the princess and the one who wins will be given the honour of being the prince and marrying the princess. Everyone knew that the princess was the fastest runner in the kingdom and she always won in a race. The day of the competition was announced and all young men came to try their luck. One by one the young men starting running the race but the princess always won. One of them who had a secret plan was waiting for his turn. Finally it was his turn and he stood at the starting point with the princess and when the command was given they both began to run and as usual the princess was leading the race. The clever young man took a big, shining ball of gold and threw it in front of the track in which the princess was running. Seeing the ball of gold in front of her, the princess ran and picked it up. By this time the young man overtook the princess in the race. But the princess ran faster and was leading the race again. The young man repeated his plan and threw another ball of gold ahead of the princess. While she again bent down to pick it up, the young man overtook the princess once again. The young man's plan was repeated a few more times until in the end he won the race. The clever young man married the princess!

Dear friends, Christian life is a race too. We are all running towards our finish line. But the devil throws things in front of our eyes to distract us from the race. When we give in to the devil's temptations, we lose our focus and lose the race. Do not let the devil distract you with the things of the world. Let us be careful and make sure that we give God the priority in our lives. "Run in such a way as to get the prize" (1 Corinthians 9:24). Let us all be focused and finish our race. ●

Juby Anoop, UK

10 plagues shown as a Tree. Each branch shows 1 plague

Dion Vineesh

Corona reminds us of the 10 plagues that Egypt went through

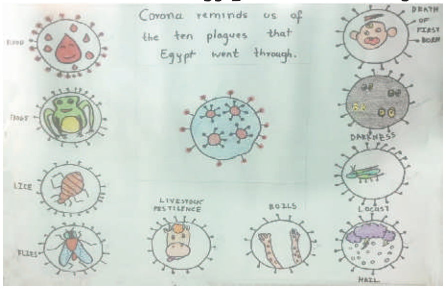

Joshua Cebin

Ruth entered Boaz' field and began to glean behind the harvesters
Ruth 2:3

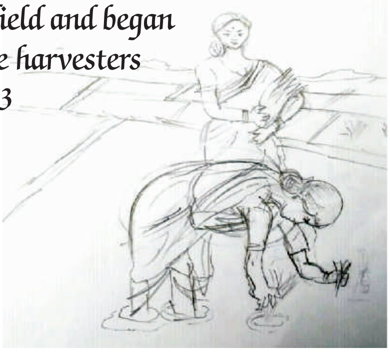

Asher Jeffy

10 plagues shown as a Tree. Each branch shows 1 plague

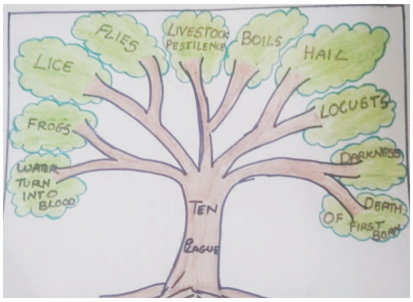

Praise Prakash
Mumbai

Gone to be with Lord: Evangelist Ravi Zacharias

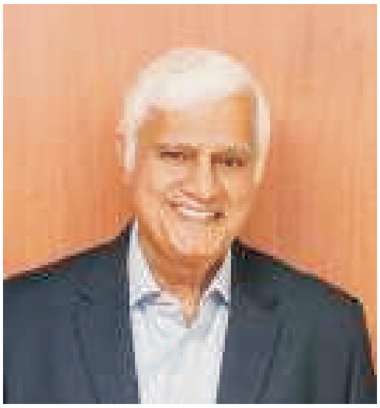

The world has lost a great evangelist in Ravi Zacharias, who passed away on May 19,2020. At a memorial service for Zacharias, US Vice President Mike Pence said: "Zacharias was armed with intellect, girded with truth and love. His travels would take him to stand in venues that were oftentimes unfriendly and unwelcoming. But he'd always answer the arguments of the skeptic or the cynic, giving the reason for the hope that he had but doing so with gentleness and respect". US President Donald Trump said that by making the intellectual case for Christianity, Ravi Zacharias was instrumental in helping millions of people around the world come to know the love and mercy of Jesus Christ". Ravi Zacharias rose to prominence as a defender of the “intellectual credibility” of Christianity. His mission was to “help the thinker believe and the believer think". He used to give lectures in universities and answer students in question and answer sessions.

Ravi Zacharias was born on March 26, 1946 in Chennai. His family history traces his roots to Kerala as his paternal great-grandfather and grandfather produced the 20th century’s first Malayalam-English dictionary which served as the cornerstone of the first Malayalam translation of the Bible. His family moved to Delhi when he was quite young and he grew up there. He was a "skeptic" until the age of 17 when he tried to commit suicide by swallowing poison. While he was in the hospital, a local Christian worker brought him a Bible and told his mother to read to him from John 14. Ravi said it was John 14:19 that touched him: "Because I live, you also will live", and that he thought, "This may be my only hope: A new way of living. Life as defined by the Author of Life". He committed his life to Christ.

In 1966, Zacharias immigrated with his family to Canada and later to USA.

In 1983, Zacharias spoke in Amsterdam at the first "International Conference for Itinerant Evangelists" organized by Dr. Billy Graham. He spent some time in India, where he saw the need for apologetic ministry, both to lead people to Christ and to train Christian leaders. "Ravi Zacharias International Ministries" (RZIM) was founded in 1984. Through its global team of nearly 100 speakers, RZIM seeks to impact the heart and intellect of society’s thinkers and influencers. - those who shape culture - with the credibility of the gospel of Jesus Christ. RZIM has offices in the US, Canada, Peru, Kenya, UK, Austria, Spain, Romania, Macedonia, Turkey, South Africa, Singapore, Hong Kong, Germany, Switzerland, India and the Middle East. ●

The last wish of a dying man fulfilled!

Jenis James Grindstaff, a cancer patient who had only a few days left on Earth, expressed his last wish: to get baptized before his death. Grindstaff said that he hoped his baptism would impact others. His desire was fulfilled with the help of the hospital staff and the hospital chaplain, Terrell Jones. Due to his medical issues, he couldn’t be lowered into a traditional baptismal tank in a church. The chaplain came up with an alternative plan to baptize Grindstaff in a specially designed 60-gallon hospital tub that would permit him to walk in and sit down before it is filled.

With his two sons and their families and the hospital nurses watching, the chaplain, Jones declared: “My beloved son, Jenis James Grindstaff, I now at this time baptize you in the name of the Father, Son and of the Holy Ghost”.

Grindstaff smiled with joy and shouted, Hallelujah! “Seeing that smile on his face fills my heart with joy,” Irvin, the nurse manager said.

There is joy when they believe in the Lord and declare so in baptism as the jailor’s household in Philippi: "He rejoiced, having believed in God with all his household" (Acts 16:33). There is joy in heaven and joy in all concerned at the salvation of a sinner! ●

The Bible

The Bible was written by the Holy Spirit through 40 men over a period of about 1600 years dating from 1500 BC to about 100 years after Christ.

परमेश्वर भला है

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

दाऊद कहता है,चखकर देखो कि यहोवा कैसा भला है।क्या ही धन्य है वह पुरुष जो उसकी शरण लेता है (भ.सं.३४:८)।'परमेश्वर भला है', इस वाक्यांश को हम भजन संहिता में लगातार अर्थात बारंबार स्तुति के विषय के रूप में देखते हैं (भ.सं.२५:८; ७३:१; ८६:४,५;१००:५;१०६:१;१०७:१;११८:१; १३६:१)। परमेश्वर के लोगों के जीवन में यह अनुभव और गवाही हमेशा रही है कि परमेश्वर उनके लिए सदा भला रहा है। जहां पतरस भी कहता है, तुमने चख लिया है कि परमेश्वर भला है (१पत.२:३)। दाऊद भजन संहिता ३४ में अपनी व्यक्तिगत गवाही और व्यक्तिगत शिक्षा देता है। यहां वह बताता है कि परमेश्वर अपने लोगों की प्रार्थना सुनता है, उन्हें कष्टों से छुड़ाता है, जो उसका भय मानते हैं उनकी रक्षा करता है, उन्हें किसी बात की घटी होने नहीं देता, उसकी आंखें और उसके कान धर्मियों की ओर लगे रहते हैं, वह टूटे मन वालों के समीप रहता है,धर्मियों को विपत्तियों से मुक्त करता है। कहीं और ऐसा कहता है, परमेश्वर सिवाय मेरी भलाई कहीं नहीं (१६:२)।वह परमेश्वर के संग रहते हुए पृथ्वी पर और कुछ नहीं चाहता था क्योंकि जो उससे दूर रहते हैं वे नाश होते हैं परंतु परमेश्वर के समीप रहना यही उसके लिए भला है (७३:२५,२७,२८)। परमेश्वर आज्ञा दिए बिना दाऊद अपनी लगातार बढ़ती हुई सेना की ताकत के अभिमान को बढ़ावा देते हुए, इस्राएल की गिनती लेनेलगा, जिस कारण परमेश्वर उससे अति क्रोधित हुआ (निर्ग. ३०:११,१२)। और परमेश्वर अपने भविष्यवक्ता गाद के द्वारा दाऊद के पास तीन विपत्तियों का संदेश भेजता है जिसमें से दाऊद को एक ही विपत्ति को चुनना था किपरमेश्वर उस पर डाले। पहली, तीन वर्ष का अकाल पड़े; दूसरी, तीन महीने तक उसके विरोधी उसे नाश करते रहें अर्थात उसकी शत्रुओं की तलवार उस पर चलती रहे; तीसरी, तीन दिन तक यहोवा की तलवार उस पर चलती रहे अर्थात मरी देश में फैले और यहोवा का दूत इस्राएल देश में चारों और विनाश करता रहे। दाऊद ने गाद से कहा, मैं बड़े संकट में पड़ा हूं; मैं यहोवा के हाथ में पड़ूं क्योंकि उसकी दया बहुत बड़ी है परंतु मनुष्य के हाथ में मुझे पड़ना न पड़े। न्याय केसमय भी, दाऊद का कहना है, परमेश्वर की दया बड़ी है। वह किसी बात में भी परमेश्वर को दोष नहीं लगाता क्योंकि वह जानता है कि परमेश्वर भला है। और सच में, परमेश्वर भी इस्राएल को दुख देकर खेदित हुआ (१इति.२१:१-१५; निर्ग.३०:११,१२)। दाऊद का जीवन कई भयानक संकटों से गुजरा,शाऊल कई वर्षों तक दाऊद कीघात में था तत्पश्चात उसका खुद बेटा अबशालोम भी अपने पिता दाऊद को मारडालने की खोज में था; गत का राजा आकीश और उसके कर्मचारियों ने भी उसकी हानि करनी चाही। फिर भी वह अपने सारे जीवन भर परमेश्वर की शरण लेकर, परमेश्वर की उपस्थिति में चलते हुए, परमेश्वर के साथ-साथ रहते हुए यही कहा, यहोवा का धन्यवाद करो क्योंकि वह भला है और उसकी करूणा सदा की है (भ.सं.११८:१; १३६:१)।

दाऊद की मृत्यु के कई वर्षों बाद भी जब यहूदी सत्तर साल की गुलामी के पश्चात अपने देश यहूदा में लौटते हैं, तब परमेश्वर के मंदिर की नींव डालते समय दाऊद कीचलाई हुईरीति के अनुसार याजक और लेवीय तुरहियां लेकर दाऊद का यहोवा के लिए गाया हुआ गीत गाकर, यहोवा की स्तुति और धन्यवाद करने लगे कि वह भला है और उसकी करुणा इस्राएल पर सदैव बनी है (एज़्रा.३:१०,१२)। एज़्राने भी परमेश्वर की महिमा के लिए राजा से कहा कि हमारा परमेश्वर अपने सब खोजियों पर भलाई के लिए कृपा दृष्टि रखता है और उसने राजा सेमार्ग में शत्रुओं से बचनेके लिए सिपाहियों का दल और सवार नहीं मांगे।परंतु उपवास करके अपने परमेश्वर से प्रार्थना की और उसने सच में उनकी सुनकर उन्हें सुरक्षित अपने देश यहूदा में पहुंचाया (एज़्रा.८:२१-२३,३१)।

इस्राएल के पाप करने के पश्चात, परमेश्वर मूसा से कहता है, मैं तुम्हारे बीच में होकर न चलूंगा, ऐसा न हो कि मैं मार्ग में तुम्हारा अंत कर डालूं। और यह बुरा समाचार सुनकर वे लोग विलाप करने लगे।परमेश्वर का अनुग्रह हम पर इस रीति से ही जाना जाता है जब परमेश्वर हमारे संग रहता है (निर्ग.३३:३, ४, १६)।

सच में, परमेश्वर हमें हमारे जीवन की इस यात्रा में हमारे हर प्रकार केसंकट, क्लेश और मुसीबत में हमारी रक्षा कर हमें चलाता है। नहूम के साथ हम भी कह सकते हैं, यहोवा भला है; संकट के दिन में वह दृढ़ गढ़ ठहरता है; और अपने शरणागतों की सुधी रखता है (१:७)। •

MATRIMONIAL

Syrian Christian Pentecostal (IPC) Parents from Central Travancore, settled in Navi Mumbai, invites suitable proposal for their Spiritual, Homely Daughter B/B in Mumbai (DOB: 13/3/1995, 160cm, Slim & Fair) BE, working in an IT Firm in Navi Mumbai from Parents of well employed Pentecostal Boys upto 28 years (BE/B.Tech/PG/MBA (Regular)/Professionals) from Mumbai/Bangalore/Abroad (Family Visa holders only)

***Contact* : 9833047820**

ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെ വചനാധിഷ്ഠിത മറുപടി

സ്നാനം എന്തിന് ? ആർക്ക് ?

റവ. ഡോ. കെ. സി. ചാക്കോ

വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളായ രക്ഷ, സ്നാനം, പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം, ത്രിത്വോപദേശം, സുവിശേഷീകരണം, വിശുദ്ധിയും വേർപാടും, വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലവും, അവിശ്വാസികളുടെ ശിക്ഷാവിധിയും, നരകം, സ്വർഗം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ വിശിഷ്യ പെന്തെക്കോസ്തു സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ തിരുവചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ ശരണപ്പെടുന്നു. ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള ഈ പോരാട്ടം ദൈവസഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

സ്നാനത്തിന്റെ പ്രസക്തി

യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സ്നാനമല്ലെങ്കിൽപോലും യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തെ കർത്താവ് വളരെയധികം മാനിച്ചിരുന്നു. യേശുവിന്റെ വാക്ക് പ്രകാരം സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവരിൽ ഏറ്റവും വലിയവനായ യോഹന്നാൻപോലും യേശുവിനോട് തനിക്ക് സ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്നാനം ദൈവത്തിന്റെ നീതി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി കണ്ടിട്ട് യോഹന്നാനെക്കൊണ്ടു നിർബന്ധിച്ച് യേശു സ്നാനപ്പെടുകയായിരുന്നുവല്ലോ? കൂടാതെ യേശു സ്നാനമേറ്റപ്പോൾ അതിൽകൂടി ദൈവത്തിന്റെ നീതി നിർവ്വഹിച്ച യേശുവിൽ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പിതാവും തന്റെ ശുശ്രൂഷയെ ശക്തീകരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവും യേശുവിന്റെ മേൽ വന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ ത്രിത്വത്തിന്റെ ഐക്യവും സന്തോഷവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ? (മത്തായി 3:13-17, അപ്പോ. പ്ര. 10:38). യേശുവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപയോഗിച്ച് യോഹന്നാൻ സ്നാനപ്പെടുത്തിയവരെക്കാൾ അധികം പേരെ സ്നാനപ്പെടുത്തി അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വെളിപ്പെടുത്തി (യോഹ. 4:1-2). യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്ന നേരത്ത് ലോകം മുഴുവൻ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തുവാനും കൽപിച്ചുവല്ലോ? (മത്താ. 28:19-20; മർക്കോ 16:15-16). അതു മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണല്ലോ സഭയുടെ ആരംഭദിനമായ പെന്തെക്കോസ്തു നാളിൽ തുടങ്ങി ഇന്നുവരെ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭകളും (സാൽവേഷൻ ആർമി, ക്വയ്ക്കേഴ്സ്, ദി ഫ്രണ്ട്സ് ചർച്ച് ഓഫ് ഗോഡ് എന്നിവയൊഴികെ) സ്നാനത്തിന് അത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്.

സ്നാനം എന്തിന് ?

യേശുക്രിസ്തു സ്നാനം എന്ന കർമ്മം എല്ലാവർക്കും നൽകണമെന്നല്ലാതെ എന്തിന് ഇത് ഏൽക്കണമെന്ന് തിരുവത്താഴത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അപ്പോസ്തലരുടെ എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഇതിന്റെ അർത്ഥവും അത് എന്തിനെ കാണിക്കുന്നുവെന്നും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

സ്നാനം പാപമോചനത്തിനോ?

ചില ക്രിസ്തീയ സഭകൾ പാപമോചനത്തിന് സ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പാപമോചനത്തിന് സ്നാനം എന്നത് തിരുവചനവെളിച്ചത്തിൽ ക്രിസ്തീയ രക്ഷയുടെ ഉപദേശവുമായി എത്രമാത്രം ഒത്തുപോകുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ പ്രധാനികളായ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും മറ്റു ചിലരുടെയും വാക്കുകൾ നമുക്ക് നോക്കാം. അതിലൊന്ന് പെന്തെക്കോസ്തു നാളിൽ പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം മൂലം ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ട് ഭക്തിയുള്ള പുരുഷാരത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി പത്രോസ് പറയുന്നതാണ് ''നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏൽപിൻ, എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ദാനം ലഭിക്കും'' (അ.പ്ര. 2:38). ഇവിടെ ''പാപമോചനത്തിനായി'' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പാപമോചനം ലഭിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും കൊണ്ടല്ല എന്ന് എഫേസ്യർ 2:8-9 ലും, റോമർ 3:28; 5:1, ഗലാ. 3:24 ലും ശക്തിയുക്തം പൗലോസും, പെന്തെക്കോസ്തു ദിനത്തിലെ പ്രസംഗത്തിൽ തന്നെ പത്രോസും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ''കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്'' അ.പ്ര. 2:21ലും, 1പത്രോ. 1:23-ൽ ''കെടുന്ന ബീജത്താലല്ല, കെടാത്തതിനാൽ, ജീവനുള്ളതും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ ദൈവവചനത്താൽ തന്നെ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ പത്രോസ് ഈ ചിന്തക്ക് താൻ തന്നെ വൈരുദ്ധ്യമായി അതേ പ്രസംഗത്തിൽ തന്നെ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് മൗഢ്യമല്ലേ? പത്രോസ് അ. പ്ര. 2:38-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് പദമായ 'Eis' പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെ 1774 പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി വേദപണ്ഡിതർ പറയുന്നു. അതുപോലെ ഈ പദം പലവിധത്തിലും പലയിടങ്ങളിൽ തർജ്ജമയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ

ഭാഗത്തും ''വേണ്ടി''യെന്നോ, ''ആയതിനാൽ'' എന്നോ ''അതുകൊണ്ട് '' ''ആയതുകൊണ്ട് '' എന്നൊക്കെ തർജ്ജമ ചെയ്യാനിരിക്കേ ''മാനസാന്തരപ്പെട്ട് പാപമോചനം പ്രാപിച്ചതിനാൽ'' എന്നു തർജ്ജമ്മ ചെയ്യാമെന്നിരിക്കേ ''മാനസാന്തരപ്പെട്ട് പാപമോചനം പ്രാപിച്ചതിനാൽ'' എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതാണ് തിരുവചനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പാപമോചനവുമായി ഒത്തു പോകുന്നത്. പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിന് പ്രവൃത്തി കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്ന രക്ഷാ സന്ദേശമാണല്ലോ പുതിയ നിയമം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല സ്നാനപ്പെട്ടില്ല എങ്കിൽ പാപമോചനവും പരിശുദ്ധാത്മാവും ആർക്കും തന്നെ ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു കൂടി പത്രോസിന്റെ വാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പറയേണ്ടതായും വരും. പക്ഷെ ആരും തന്നെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ?

പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പൗലോസ് തന്റെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നിടത്ത് അനന്യാസ് തന്നോട് കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് സ്നാനം ഏറ്റ് നിന്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുക എന്നു പറഞ്ഞുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (അ.പ്ര. 22:16). ഇവിടെ സ്നാനപ്പെട്ടപ്പോഴാണോ പൗലോസിന്റെ പാപമോചനവും രക്ഷയും നടന്നത് എന്ന കാര്യം പരിശോധിക്കാം. പൗലോസ് തന്നെ ഗലാത്യ ലേഖനത്തിൽ താൻ സുവിശേഷം കേട്ടത് കർത്താവിന്റെ വെളിപ്പാടിൽ കൂടിയാണെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (ഗലാ. 1:11-12). താൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് അനന്യാസിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും മുമ്പാണെന്ന് ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു (അ.പ്ര. 9:17). കൂടാതെ കർത്താവു തന്നെ അനന്യാസിനെ പൗലോസിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞു വിടുമ്പോൾ, പൗലോസിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്; കർത്താവ് സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാനായി നേരത്തെ തന്നെ പൗലോസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നുമാണ് (അ.പ്ര. 9:15). അനന്യാസ് പൗലോസിന്റെ അരികിൽ വരുമ്പോൾ പൗലോസിന് വേണ്ടിയിരുന്നത് കണ്ണിന് കാഴ്ചയും പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനവും മാത്രമായിരുന്നു. പൗലോസ് മൂന്നു ദിവസം മുമ്പുതന്നെ യേശുവിനെ കർത്താവായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു (അ.പ്ര. 9:5,17). സ്നാനം കൊണ്ടാണ് പൗലോസിന് പാപമോചനം ലഭിച്ചതെങ്കിൽ താൻ സ്നാനത്തെപ്പറ്റിയോ രക്ഷയെക്കുറിച്ചോ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തെങ്കിലും ഈ കാര്യം പറയേണ്ടതല്ലേ? അതിനുപകരം കർത്താവിന്റെ മരണത്തോടും അടക്കത്തോടും പുനരുത്ഥാനത്തോടുമാണ് സ്നാനത്തെ ചേർത്ത് പൗലോസ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് (റോമ. 6:1-7, കൊലോ. 2:12). സ്നാനം പാപമോചനത്തിനാണെന്ന് എങ്ങും ഒരു സൂചനപോലും പൗലോസ് നൽകുന്നില്ല.

> **''നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏൽപിൻ, എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ദാനം ലഭിക്കും''**

അടുത്തത് യേശുക്രിസ്തു നിക്കോദിമോസിനോട് ''വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ലായെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല'' എന്ന വാക്യവും ''വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും'' എന്ന വാക്യവുമാണ് രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ (യോഹ. 3:5, മർക്കോ. 16:15).

1. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ താൻ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സ്നാനം കൂടാതെ പാപമോചനം കൊടുത്തതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് വസ്തുത. പക്ഷവാതക്കാരനോടു നീ പോയി സ്നാനം കൂടെ ഏൽക്കുവാൻ യേശു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പട്ടണത്തിലെ പാപിനിയായ സ്ത്രീയുടെ വളരെ പാപങ്ങൾ സ്നാനം കൂടാതെ തന്നെ യേശു മോചിച്ചു. ക്രൂശിനെ കള്ളൻ സ്നാനം കൂടാതെയാണ് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. സ്നാനപ്പെടുവാൻ അവന് മറ്റൊരു സന്ദർഭം പിന്നീട് ലഭിച്ചതുമില്ല (മർക്കോ. 2:5-7, ലൂക്കോ. 7:48, 23:42-43). നിക്കോദിമോസിനോടാകട്ടെ ആത്മാവിൽ ജനിക്കുന്നത് കാറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയാകുന്നു എന്നുമാണ് പറയുന്നത് (യോഹ. 3:7).വീണ്ടും ജനനം ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നടക്കുന്നതും ആർക്കും കാണുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ സംഭവമായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. അല്ലാതെ, സ്നാനമെന്ന പുറത്തുള്ള പ്രവൃത്തി പോലെയല്ല വീണ്ടും ജനനത്തെപ്പറ്റി യേശു വിശദീകരിക്കുന്നത്.

2. സ്നാനം കൂടാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ ഒരാൾക്ക് മാത്രം ഇരുന്ന് ദൈവത്തോട് പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് യേശുവിനെ സ്വീകരിച്ചാലും രക്ഷ പൂർണ്ണമാകില്ല എന്നും സ്നാനപ്പെടുമ്പോഴാണ് അത് പൂർത്തിയാകുന്നതെന്നും ആരും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ?

3. കൊർന്നല്യോസിന്റെ ഭവനക്കാർക്കെല്ലാം അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ചു എന്നും പറയേണ്ടിവരും. അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ചയ്ക്കു ശേഷമായിരുന്നുവല്ലോ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചത്.

4. കാരാഗ്രഹ പ്രമാണിയോട് പൗലോസ് രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം മാത്രം പോര, സ്നാനവും ആവശ്യമാണെന്ന് പറയുവാൻ വിട്ടുപോയെന്നു കൂടി പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

5. വീണ്ടും ജനനം അഥവാ രക്ഷ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശ്വാസമാണതിന് ആധാരം എന്നല്ലാതെ സ്നാനം ആവശ്യമാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടേയില്ല (യോഹ. 1:12, 3:16, 5വ24, 6:47, 20:31, അ.പ്ര. 10:43, 13:39, 16:31).

6. മർക്കോ. 16:16 പ്രകാരം സ്നാനപ്പെട്ടാലെ രക്ഷയുള്ളൂ എന്ന്

» 21

പ്രാർത്ഥനയെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു

P. M. Mathew (Joy)

പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രാർത്ഥനയുടെ പിന്നിലുള്ള ഉദ്ദേശത്തിനും പ്രാർത്ഥനാ സമയത്തെ മനോഭാവത്തിനും വളരെയധികം പ്രാധാന്യം യേശുക്രിസ്തു നൽകിയിരുന്നു.

പരീശന്റെയും ചുങ്കക്കാരന്റെയും പ്രാർത്ഥന (ലൂക്കോ. 18:10-14) വാക്യങ്ങളിലാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാക്യം 11 ശ്രദ്ധിക്കുക - പരീശൻ നിന്നുകൊണ്ട് തന്നോടു തന്നെ: ''ദൈവമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു'' വാക്യം 12-ൽ തന്റെ കൂടുതൽ യോഗ്യത നിരത്തുകയാണ്. ''ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു; നേടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പതാരം കൊടുത്തു വരുന്നു''.

താൻ വിശുദ്ധനും നീതിമാനും ആണെന്ന് മറ്റുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കാനായി ഒരൽപം നീളമുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് പരീശൻ നടത്തിയത്. മറ്റുള്ളവരെ തന്നോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വന്ന ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലും കുറ്റപ്പെടുത്താനും വിചാരണ ചെയ്യാനുമാണ് പരീശൻ ശ്രമിച്ചത്. തന്നെത്തന്നെ പ്രദർശിപ്പിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ മതിപ്പുളവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവന്റെ ഒരു നിഷ്പ്രയോജന പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു അത്. ഒരു കപട നാടകക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പരിപൂർണ്ണ ഉദാഹരണം.

ഇനി, ചുങ്കക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുക (വാക്യം 13): ചുങ്കക്കാരനോ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കുവാൻ പോലും തുനിയാതെ മാറത്തടിച്ചു. ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. വളരെ ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളതും അർത്ഥവത്തായതുമായ ഒരു ലഘു പ്രാർത്ഥന. പരീശന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ അപമാനകരമായ വാക്കുകൾകൊണ്ട് മുറിവേറ്റ വ്യക്തിയാണ് ചുങ്കക്കാരൻ. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു പാപി ആണെന്നും കർത്തൃകൃപ എനിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞ സത്യസന്ധനും വിവേകിയും ആയിരുന്നു ചുങ്കക്കാരൻ.

ഈ രണ്ട് പ്രാർത്ഥനകളെയും നിരീക്ഷിച്ച ശേഷമുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടി ശ്രദ്ധിക്കുക : അവൻ (ചുങ്കക്കാരൻ) നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കു പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും''.

പരീശൻ തന്നെതന്നെ നീതീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പിൽ അവന് നീതീകരണം ലഭിച്ചില്ല. മറുവശത്ത്, സ്വയം നീതീകരിക്കാതെ പാപിയാണ് എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞ ചുങ്കക്കാരനെ കർത്താവ് നീതീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം വളരെ ജാഗ്രതയുള്ളവരാകുക. നാം ആരോടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്ന ചിന്തയെങ്കിലും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. താഴ്മയോടും ദൈവഭയത്തിലും പ്രാർത്ഥിക്കാനായി ദൈവമുമ്പിൽ എത്തുക. പരീശനെപ്പോലെ വിശുദ്ധനായി ചമഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ മാന്യൻ ആകാനുള്ള നാടകങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കുക. മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കേണ്ട ആവശ്യവും നമുക്കില്ലല്ലോ. വിനയത്തോടും ഹൃദയനുറുക്കത്തോടും കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അപ്പോഴാണ് ദൈവം നമ്മെ ഉയർത്തുന്നതും എല്ലാറ്റിനും മീതെ ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടുന്നതും. നമ്മുടെ സമയം കൂടുതൽ വിവേകത്തോടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

നമ്മുടെ പാപങ്ങളെയും പരാജയങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ സമ്മതിക്കുകയും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യാം. മറന്നു കളയരുത്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളെ യേശു നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

●

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80, നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100) ലഭ്യമാണ്. ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

വിരഹ ദുഃഖത്തിന്റെ വിങ്ങനവീഥികൾ

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

സഹജർക്ക് സംഭവിക്കുന്ന ദേഹ വിയോഗത്തിൽ വിദൂരങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന പ്രീയപ്പെട്ടവരുടെ മാനസ്സീക വ്യഥകൾ വളരെ വലുതാണ്..! ലോക്ക് ഡൗൺ കാലങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യമറിയിക്കുവാനാകാതെ മറ്റൊരു ദേശത്തു കുടുങ്ങി പോകുന്നവരും അന്ത്യശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ കഴിയാതെ യാത്രാവിലക്കുകളും മറ്റു ഇതര പ്രശ്നങ്ങളും നേരിടുന്നവരും അനവധിയാണ്... ഉറ്റവരും ഉടയവരും അനുഭവിക്കുന്ന ഇത്തരം മനോവ്യഥകൾ വാക്കുകൾക്കതീതമാണ്. അവരെ ചേർത്തു നിർത്താനും ആശ്വാസവാക്കുകൾ മൊഴിയുന്നതുമാണ് അവർക്ക് കൊടുക്കാവുന്നതിൽ വച്ചു ഏറ്റവും വലിയ ഉപഹാരം. അത്തരം മാനസ്സീകാവസ്ഥയിലൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവരെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ലഘുകൈയെഴുത്ത്..... !!

വേർപാടിന്റെ വേദന ദുഃഖപൂരിതമാണ്. വാക്കുകൾക്കതീതവും...! ഉറ്റവരും ഉടയവരും ചിരപരിചിതരും സ്നേഹിതരും നമ്മെ വിട്ടു പിരിയുമ്പോൾ ദുഃഖം തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന മനസ്സിനെ പിടിച്ചു നിർത്താനും സഹിക്കാനും ത്രാണിയുള്ളത് ചിലർക്ക് മാത്രം ആയിരിക്കും. ഉറ്റവർക്ക് ഹൃദയത്തിലേൽക്കുന്ന ആഘാതം നിമിത്തം ബോധക്ഷയമുണ്ടാകുന്നവരും, ചിലപ്പോൾ മൃതിപ്പെടുന്നവരും നിരവധിയാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇനിമേൽ ആ വ്യക്തിയുടെ സാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കാനാകില്ലല്ലോ എന്ന ചിന്തയാണ് ഈ വേർപാടിന്റെ വേദനയ്ക്ക് ആധാരം. തന്മൂലം ശൂന്യതയുടെ അകത്തളങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് ഇടപഴകിയവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും. ഏകാന്തതയുടെ അതിപ്രസരം അദ്ദേഹം നിറഞ്ഞു നിന്ന ഏതെല്ലാം മേഖലകളുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങും.

കുറെ നാൾ ആ വ്യക്തിയുടെ ഓർമ്മകൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ വലയം ചെയ്യും. പൊതുവെ അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാം. വേർപെട്ടുപോയ ആളുമായി എത്രത്തോളം അടുപ്പമുണ്ടോ അതനുസരിച്ചാണ് ഓർമ്മകളുടെ വ്യാപ്തിയും. വേദനയുടെ നിമ്നോന്നതാവസ്ഥയും നിലകൊള്ളുന്നത്.

കോവിഡ് 19 എന്ന പരമാണുവിന്റെ സമൂഹ വ്യാപനം സമകാലിക ലോകത്തിന്റെ ചിത്രം തന്നെ മാറ്റി മറിച്ചു. അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ ഗുരുതരമായി ഇപ്പോഴും തുടരുകയാണ്.

മരണത്തിലേക്ക് വഴുതി വീഴുന്നവരുടെ അനുപാതം അസംഖ്യമായി വർധിച്ചു വരുന്നു. ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രർ തുടങ്ങി യുവാക്കളടക്കം പലരും നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നു. പ്രായാധിക്യവും ജീവിതശൈലി രോഗങ്ങളും ബാധിച്ചവർക്കും ഒരു ഭീഷണിയായി ഈ വൈറസ് ബാധ നിലകൊള്ളുന്നു.

മുംബൈ നഗരത്തിൽ കാൽനൂറ്റാണ്ടോളമായി ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ കർത്തൃസേവ ചെയ്തു വന്ന ദൈവദാസനായിരുന്നു പാസ്റ്റർ കുഞ്ഞുരാജ. തമിഴ്നാട് സ്വദേശിയായ ഇദ്ദേഹം തന്റെ സ്വപ്രയത്നത്താൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് മുംബൈയിലെ ഹെബ്രോൻ റിവൈവൽ സഭ. ദരിദ്രരും വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുമായ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് ഹെബ്രോൻ റിവൈവൽ സെന്റർ ചർച്ച്.

കർത്തൃദാസനുമായി ചില വർഷങ്ങളുടെ ബന്ധം മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂവെങ്കിലും നല്ലൊരു സുഹൃത്ത് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു.

എല്ലാ വർഷാരംഭത്തിലും ചില ദിവസങ്ങളിൽ താൻ മുൻകൈയെടുത്തു സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സഭകളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു നടത്തുന്ന സുവിശേഷ മഹായോഗങ്ങൾ ആത്മീയ ഉണർവ്വും ഉത്തേജനപ്രദവുമായിരുന്നു. സമീപ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും അനേകമനേകമാളുകൾ ഈ മീറ്റിംഗിൽ കടന്നു വരികയും രക്ഷാനിർണ്ണയം പ്രാപിക്കയും രോഗശാന്തിയനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ ലോക്ക് ഡൌൺ കാലയളവിൽ ഒരു ജ്വരം പാസ്റ്റർ രാജയെ ബാധിക്കയും താൻ അത് ഗണ്യമാക്കാതെ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനാകയും ചെയ്തു. രോഗം മൂർച്ഛിച്ചു കിടപ്പിലായ തന്റെ ആരോഗ്യനില ദിവസേന വഷളാകാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീടത് ന്യൂമോണിയ രോഗമായി പരിണമിച്ചു. രോഗം മൂർച്ഛിച്ചപ്പോൾ സമീപത്തുള്ള സർക്കാർ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അദ്ദേഹത്തെ പ്രവേശിപ്പിച്ചെങ്കിലും കാര്യമായ പരിചരണവും ചികിത്സയും ലഭിക്കാത്തതിനെ തുടർന്ന് നഗരത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രമുഖ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റുകയും തീവ്രപരിചരണ വിഭാഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ ലഭിക്കാതെ അദ്ദേഹം മരണത്തിനു കീഴടങ്ങി.

ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കും സുഹൃത് വലയത്തിലുള്ളവർക്കും ഒരു ഷോക്ക് ആയിരുന്നു ആ വിയോഗ വാർത്ത. അമ്പത്തിയൊന്നു വയസു മാത്രം പ്രായമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന് പറയത്തക്ക ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളില്ലായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ വിദഗ്ദ ചികിത്സ ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മരണം അദ്ദേഹത്തെ കീഴടക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഭാര്യയും രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളുമടങ്ങുന്ന തന്റെ കുടുംബം ദുഃഖം അടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മൃതശരീരം ഏറ്റുവാ

ഞാൻ ആശുപത്രി വരാന്തയിൽ ജീവച്ഛവങ്ങളായി നിലകൊണ്ടു. തുടർന്ന് ആശുപത്രി ജീവനക്കാർ മരണാനന്തരം തനിക്ക് സ്രവപരിശോധന നടത്തി. റിപ്പോർട്ട് പോസിറ്റീവ് ആയിരുന്നു. അതോടെ ആരോഗ്യപ്രവർത്തകരും നിയമപാലകരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ നിരീക്ഷണത്തിലാക്കി.

മൃതദേഹം വിട്ടുകിട്ടാൻ പിറ്റേദിവസവും ആശുപത്രിയിൽ എത്തിയെങ്കിലും പരിശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലപ്രാപ്തി കണ്ടില്ല. അന്നും അധികാരികൾ പതിവ് പല്ലവികൾ ആവർത്തിച്ചു. ''പോയി നാളെ നാളെ വാ'' ഇതു കേട്ട കുടുംബം ദുഃഖം ഘനീഭവിച്ച മനസ്സുമായി ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

അവർ മടങ്ങിയപ്പോൾ ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകർ ചേതനയറ്റ കർത്തൃദാസന്റെ ശരീരം കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയോ ആശ്രിതരുടെയോ സമ്മത ത്തിനു കാത്തുനിൽക്കാതെ വൈദ്യുതി ശ്മശാനത്തിൽ സംസ്കരിച്ചു. ഇതൊന്നുമറിയാതെ നേരം പുലരും മുമ്പ് ഹോ സ്പിറ്റലിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവന്റെ ഭൗതിക ശരീരം വാങ്ങാനെത്തിയ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്ക് സംസ്കരിക്കാൻ കിട്ടിയതാ കട്ടെ ഒരു പിടി ചാരം മാത്രം..! മനസ്സ് പതറുന്ന നിമിഷാർധങ്ങൾ...!! വിശ്വാസത്തിന്റെ തീവ്രമായ പരിശോധനയിലൂടെ കടന്നു പോകുന്ന അവസരങ്ങൾ...!!!

വീട്ടിലെത്തിയ ഭാര്യയോടും കുഞ്ഞുങ്ങളോടും പരിസരവാസികൾ ചെയ്തത് അതിലും കടുത്ത ക്രൂരതയായിരുന്നു. തങ്ങൾ താമസിച്ച കെട്ടിടത്തിലെ ഫ്ലാറ്റിൽ നിന്നും നിർദാക്ഷണ്യം ആ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ വൈറസിന്റെ സാമൂഹ്യ വ്യാപനത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് ഇറക്കി വിട്ടു.

സ്വന്തം മകന്റെ മരണ വാർത്ത അറിഞ്ഞിട്ടും സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് വരാൻ കഴിയാതെ വിതുമ്പി നിൽക്കുന്ന പിതാവിന്റെ ചിത്രം കഴിഞ്ഞ ദിവസം നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിച്ചതാണ്.

സ്വന്തം സഹോദരന്റെ വിയോഗ വാർത്ത കേട്ടിട്ട് കേരളത്തിൽ മറ്റൊരു ജില്ലയിൽ ആയിരുന്ന കാരണത്താൽ കാണാനോ സംബന്ധിപ്പാനോ കഴിയാതിരുന്ന ഹതഭാഗ്യരും മറ്റൊരു വശത്ത്... ഇങ്ങനെ നിരവധി സംഭവങ്ങൾക്കാണ് നാം അനുദിനം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യ രംഗത്തു തനതായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച സാഹിത്യകാരനാണ് പാസ്റ്റർ തോമസ് തോന്നക്കൽ.

അത്യന്തം വേദനയോടെയാണ് തന്റെ വിയോഗ വാർത്ത കേട്ടത്. താനുമായി ഏറെ അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന പലർക്കും തന്റെ ഹോം ഗോയിങ് ശുശ്രൂഷ ദൂരത്തിരുന്നു നോക്കി കാണുവാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

നാമിപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നത് അത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ഇതിനൊക്കെ എന്നാണ് ഒരു ഭേദം വരുന്നതെന്ന് കാത്ത് കാത്ത് ക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രത്യാശയോടെ നമ്മുടെ പരദേശ പ്രയാണം നമിക്കിവിടെ കഴിച്ചു തീർക്കാം.

●

സ്നാനം എന്തിന് ? ആർക്ക് ?.... തുടർച്ച

ശക്തിയുക്തം പറയുന്നവർ തൊട്ടു താഴെപ്പറയുന്ന സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുമെന്നതും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ നല്ലതായിരുന്നു (മർക്കോ. 26:18).

7. മർക്കോസിന്റെ 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഈ വേദഭാഗം പാപമോചനത്തിനായി സ്നാനവും വേണമെന്നതിനുവേണ്ടി പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണോയെന്ന് ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ സംശയിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണം ഈ വേദഭാഗം പഴയ പല കൈയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിലും ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ്.

8. വിശ്വസിക്കാത്തവർ മാത്രമാണ് ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടുന്നതെന്നാണ് മർക്കോ. 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ സ്നാനപ്പെടാത്തവർ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നില്ല. ആയതിനാൽ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടല്ല സ്നാനം ഏൽക്കുന്നത്. പിന്നെയോ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവന്റെ പരസ്യമായ ഒരു വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനമാണ് സ്നാനമെന്ന കർമ്മത്തിലൂടെ സ്നാനാർത്ഥി ലോകത്തോട് വിളിച്ചു പറയുന്നത്. കൂടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ഏകീകരിക്കപ്പെടുവാൻ പാപസംബന്ധമായി മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് ഒരു പുതിയ ജീവിതം ചെയ്യുവാൻ സമർപ്പിക്കുകയെന്നതിനെയും കാണിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണ് പൗലോസ് വ്യക്തമായി വർണ്ണിക്കുന്നത് (റോമ. 6:1-7, കൊലോ. 2:12). അതിൽ ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിക്കുകയാണ് സ്നാനത്തിൽകൂടി ചെയ്യുന്നത് (ഗലാ. 3:27-28).

രക്ഷയ്ക്ക് സ്നാനം ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും രക്ഷയും സ്നാനവും ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ടുവശം എന്നതുപോലെയാണ് യേശുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും കണ്ടത്. അതിനാലാണ് യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം പേരെ സ്നാനപ്പെടുത്തിയതും എല്ലാവരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ കൽപിച്ചതും; അപ്പോസ്തലന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട 3000 വിശ്വാസികളെ ആ ദിവസം തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്തി അവരോടു ചേർത്തത് സ്നാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്ത് കാണിക്കുവാനും കൂടിയാണ് (പ്രവ. 2:41). കൂടാതെ പൗലോസും ശീലാസും കൂടി രാത്രിയിൽ തന്നെ കാരാഗ്രഹ പ്രമാണിയെയും തനിക്കുള്ളവരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തി എന്നത് മറക്കരുത്. പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെയാണ് സ്നാനപ്പെടുത്തിയതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (2:241), 8:513, 8:3638, 9:1719, 10:4748, 16:1315, 2734, 18:58, 19:15). ഈ സ്നാനപ്പെട്ടവരെല്ലാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഒട്ടും കാലതാമസം വരുത്താതെ തന്നെ സ്നാനപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാരണം ഒരുവൻ യേശുവിനെ ഹൃദയത്തിൽ വ്യക്തിപരമായി സ്വീകരിക്കുന്ന വിണ്ടും ജനനവും ക്രിസ്തുവിനോട് ചേരുവാനായിട്ടുള്ള സ്നാനവും തമ്മിൽ ഇടവേളയില്ലാതെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അപ്പോസ്തലന്മാർ സ്നാനാർത്ഥിക്ക് അവസരം കൊടുത്ത് സ്നാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

●

ഉണർവ്വ് സത്യവും മിഥ്യയും

Pr. Ajeesh P. Mathew, IPC Shalem Nagpur.

ഉണർവ്വിന്റെ മൊത്തം വ്യാപാരികളായ അഭിനേതാക്കൾ തൽക്കാലം കൊറോണയുടെ ഭീതിയിൽ അകത്തേമുറിയിൽ ഒളിച്ച ഈ സമയത്ത് എന്തുകൊണ്ടും ഉണർവ്വ് എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുവാൻ കഴിയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ഉണർവ്വ് എന്ന വാക്ക് തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലൂടെയും തലമുറയിലൂടെയും ആണ് നാം കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ തന്നെ ഉണർവ്വിന്റെ പേരിൽ നടത്തിയ ക്രൂസേഡുകളും, ചിലവാക്കിയ പണങ്ങളും ഇതിന്റെ മൊത്തം വിൽപ്പനക്കാരായ ചിലർക്ക് നല്ല സാമ്പത്തിക ലാഭം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്താണ് ഉണർവ്വ്, എന്തല്ല ഉണർവ്വ്

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 85:6 -ൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത് ‘‘നിന്റെ ജനം നിന്നിൽ ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന് നീ ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കയില്ലയോ?’’ എന്നാണ്. സങ്കീ. 84:4 ൽ ‘‘ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയുടെ ദൈവമേ ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ ഞങ്ങളോടുള്ള നിന്റെ നീരസം മതിയാക്കേണമേ’’ എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. ഇതിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ആത്മീയ സത്യം ഉണർവ്വ് എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നീരസത്തിന്റെ തലത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന തലത്തിലേക്കുള്ള യഥാസ്ഥാപനമാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണർവ്വ് എന്നത് കേവലം വൈകാരിക തലത്തിൽ കടുന്നുവരുന്ന ഒരു ഉന്മാദം മാത്രമായി മാറുന്നു. യഥാർത്ഥ ഉണർവ്വ് ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന തലത്തിലേക്കുള്ള യഥാസ്ഥാപനമാണ്. അപ്പോൾ തന്നെ ആ യഥാസ്ഥാപനം ദൈവഹിതത്തിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവാണ്.

ഉണർവ്വ് സാധ്യമാകുന്നത് എപ്പോൾ; ഉണർന്നു കൊള്ളേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം.

സർദ്ദീസിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുമ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ജീവനുള്ളവൻ എന്ന് നിനക്കു പേരുണ്ട് എങ്കിലും നീ മരിച്ചവനാകുന്നു. ഉണർന്നുകൊൾക; ചാവാറായ ശേഷിപ്പുകളെ ശക്തീകരിക്ക (വെളി. 3:1,2) എന്നാണ്. ഉണർവ്വ് ഒരു അഭിനയം ആകരുത്. കാരണം സഭയുടെ പ്രവർത്തി അറിയുന്നവനാണ് കർത്താവ്. ആത്മീയൻ എന്ന തലക്കെട്ടു കൊണ്ട് കാര്യമില്ല മറിച്ച് ജീവിതവും പ്രവൃത്തിയും വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമാണ് നമ്മിൽ ജീവൻ പകരുന്നത്. യേശു കർത്താവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ തന്നെ വഴിയും, സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു. വ്യക്തിപരമായി യേശുക്രിസ്തുവുമായി ഒരു ആത്മീയ ബന്ധം പുലർത്താതെ നാം കാണിക്കുന്ന ഉണർവ്വ് വെറും മുഖത്ത് ചായം തേച്ച് ആടുന്ന ഒരു ആട്ടക്കാരനോട് തുല്യമായിരിക്കും.

ഉണർവ്വ് സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ നമ്മൾ പ്രാപിക്കുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തത് എങ്ങനെ എന്നു ഓർത്തു അത് കാത്തുകൊള്ളുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും വേണം. നമ്മൾ പ്രാപിച്ചത് ദൈവകൃപയാണ്. കേട്ടത് ദൈവവചനമാണ്. മാനസാന്തരം എന്നത് സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ വന്ന തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് തിരിച്ചറിയുകയും ദൈവഹിതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ്. മുടിയനായ പുത്രനുണ്ടായ മാനസാന്തരം അവന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ സുബോധം കൊണ്ടുവന്നു. അവന് അവന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്ന് അപ്പനോട് കുറവുകൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് നിരപ്പു പ്രാപിക്കുകയും അപ്പന് ഒരുക്കിയ വിരുന്നിൽ അപ്പനോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവായ ദൈവത്തോടൊപ്പം ആത്മീയ സന്തോഷം പങ്കിടുവാൻ കഴിയുന്ന യഥാസ്ഥാപനമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണർവ്വ് എന്നുള്ളതു കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

ഉണർവ്വിന്റെ അനന്ത സാധ്യതകൾ

ഉണർവ്വ് ഒരിക്കലും ഒരു സഭാഹോളിന്റെ നാലു ചുവരുകളിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോകേണ്ട കയ്യടിയും ആരാധനയും മാത്രമാകരുത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണർവ്വ് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവീക ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ഭാഗഭാക്കായി നാം തീരും. ആദിമ സഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച സംഭവിച്ചപ്പോൾ അവർ അന്യഭാഷകളിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവിടെ കൊണ്ട് ആ ഉണർവ്വ് കെട്ടടങ്ങിയില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി പ്രാപിച്ചു ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

ആധുനിക പെന്തെക്കോസ്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ അസൂസ സ്ട്രീറ്റിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആത്മനിറവ് പ്രാപിച്ച അനേകം ദൈവദാസന്മാർ ലോകത്തിന്റെ പല ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും ഉണർവ്വിന്റെ വക്താക്കളായി എത്തിച്ചേർന്നു. യഥാർത്ഥ ഉണർവ്വ് നമ്മിൽ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ നാം സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി നാം സമർപ്പിതരായി തീരും.

പ്രതിസന്ധികളും അനിശ്ചിതത്ത്വങ്ങളും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഈ സമയങ്ങളിൽ നമ്മൾ എല്ലാവരും വേഗം കുറഞ്ഞു, അടക്കയ്പ്പെട്ടു ആയിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് നമ്മുടെ കുറവുകളെ ഒന്നു കണ്ടുപിടിക്കാം. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് യഥാസ്ഥാനപ്പെടാം. യഥാർത്ഥ ആത്മീയ ഉണർവ്വ് നമ്മിൽ സംഭവിക്കട്ടെ, അത് നമ്മളെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി തീർക്കട്ടെ.

ശർക്കര കുടത്തിൽ കയ്യിട്ട കുരങ്ങൻ... അല്ല മനുഷ്യൻ

Biju P. Samuel, Bengal

ഇരുന്നൂറിലധികം യാത്രക്കാരുണ്ടായിരുന്ന 'ഹെക്ടർ' എന്ന കപ്പൽ അപകടത്തിൽപെട്ടു. റിച്ചാർഡ് ഇർമാൻ ആയിരുന്നു കപ്പിത്താൻ. ജീവരക്ഷയ്ക്കുള്ള സന്ദേശം (SOS) ലഭിച്ച 'ഹ്വാക്ക്' എന്ന ചരക്കുകപ്പൽ അപകടസ്ഥലത്തെത്തി. പക്ഷെ 200 യാത്രക്കാരെയും കയറ്റുവാൻ ആ ചരക്കുകപ്പലിൽ സ്ഥലമില്ലായിരുന്നു. ക്യാപ്റ്റൻ കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗം ലളിതമായിരുന്നു. ഹ്വാക്ക് കപ്പലിലെ വിലകുറഞ്ഞ ചരക്കുകൾ കടലിൽ കളഞ്ഞു. തൽസ്ഥാനത്ത് യാത്രക്കാരെ കയറ്റി, അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി.

പൗലോസിന്റെ ഇറ്റലിയിലേക്കുള്ള യാത്രയിലും ഇതിനു തതുല്യമായ ഒരു സംഭവം നടക്കുന്നുണ്ട്. (അ.പ്ര. 27) ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിൽപെട്ട് ആടിയുലഞ്ഞ കപ്പലിൽ നിന്ന് ചരക്കുകൾ അവർ കടലിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വിശപ്പടക്കിയ ശേഷം ബാക്കി വന്ന ധാന്യവും കടലിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞ് കപ്പലിന്റെ ഭാരം അവർ കുറച്ചു. എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞത് ഉപയോഗശൂന്യമായ പാഴ്‌വസ്തുക്കൾ അല്ലായിരുന്നു. വിലയുള്ളതും അത്യാവശ്യ സാമാനങ്ങളും ആയിരുന്നവയാണ്. പക്ഷേ കപ്പലിലുള്ളവരുടെ ജീവൻ അപകടത്തിൽ ആയപ്പോൾ ആ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനായി വിലയുള്ളവ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു.

ഭൂകമ്പ മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിക്കുമ്പോൾ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ എടുക്കാതെ ടെലിവിഷൻ എടുക്കാൻ ഒരു അമ്മ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തൊരു വിഡ്ഢിത്തമായിരിക്കും അത്. ടി.വി. അതിൽ തന്നെ വിലയുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അതിന് വില ഇല്ലാതാകുന്നത് കുഞ്ഞിന്റെ ജീവനുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോഴാണ്. നിത്യജീവനുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി എല്ലാറ്റിനെയും ദർശിക്കുമ്പോഴാണ് വാരിക്കൂട്ടിയവയുടെ മഹത്വമില്ലായ്മ നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടൂ.

ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിലയുള്ളതുപോലും മൂല്യം ഇല്ലാത്തതാണെന്നും എറിഞ്ഞു കളയേണ്ടതും ആണെന്ന് ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിച്ചവനു മാത്രമേ ബോധ്യപ്പെടൂ.

പൗലോസിനൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തവരുടെ ജീവൻ മാത്രം രക്ഷപ്പെട്ടു. കൂടെ കൊണ്ടുപോയതൊന്നും അക്കരെ എത്തിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്നത്തെ യുദ്ധം വിലയുള്ളതും വിലയില്ലാത്തതും തമ്മിലല്ല. ജീവനുള്ളതും വിലയുള്ളതും തമ്മിലാണ്. ''വിലയുള്ളതിനെ എറിഞ്ഞു. ജീവനുള്ളതിനെ പിടിച്ചു കൊള്ളുക''.

ലോകത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സൈന്യശക്തിയുള്ള രാജ്യങ്ങളും ശാസ്ത്രലോകവും കൊറോണ എന്ന കുഞ്ഞൻ വൈറസിന് മുൻപിൽ വിറങ്ങലിച്ച് നിൽക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഓട്ടം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ആർത്തി കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ദുരന്തമുഖത്തും കച്ചവടക്കണ്ണുകളുമായി ലാഭക്കൊയ്ത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നവർ ധാരാളം ദുരയോടെ സമ്പാദിക്കുന്ന ഇതൊന്നും കൊണ്ടുപോകാനോ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താനോ പോലും കഴിയാതെ വരും എന്ന് മറക്കരുത്. പെന്തെക്കോസ്തുകാർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന മധ്യതിരുവതാംകൂറിലെ ഒരു സ്ഥലത്ത് 480 കോടിയിലധികം രൂപ അവകാശികളില്ലാതെ ബാങ്കുകളിൽ കിടപ്പുണ്ടത്രേ. വിശ്രമമില്ലാതെ വാരിക്കൂട്ടിയതാണ്. ഭിക്ഷക്കാർ ഭാണ്ഡക്കെട്ടിൽ കാണുന്നതെല്ലാം കൂട്ടി വയ്ക്കുന്നതുപോലെ നാമും സ്വരൂപിക്കുകയാണ്.

ജീവൻ അപകടത്തിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോഴും കുടത്തിലെ ശർക്കരയിൽ നിന്നും പിടിവിടാത്ത കുരങ്ങനെപ്പോലെ മനുഷ്യൻ എല്ലാം കൈക്കുള്ളിൽ ആക്കാൻ ശ്രമം തുടരുകയാണ്. അടഞ്ഞ കണ്ണും ഒഴിഞ്ഞ കൈയുമായി ഒരുനാൾ നാം പോകേണ്ടി വരും. അങ്ങേകരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ആവാത്തത് കൂട്ടി വയ്ക്കുവാൻ എന്തിനാണ് ഇത്ര പരക്കം പായുന്നത്?

പോക്കറ്റ് നിറയെ കാശുണ്ടെങ്കിലും അരി, ആട്ട, വെള്ളം എന്നീ അവശ്യവസ്തുക്കൾ പോലും ലഭിക്കാത്ത സ്ഥിതി. ക്ഷാമം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മുടെ പുതുതലമുറയും മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ചില സൂചനകൾ അല്ലേ?

ഇപ്പോൾ ഉയരുന്ന പ്രാർത്ഥന, വൈറസ് ഭീതി ഒഴിയുമ്പോഴും തുടരാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അഹങ്കാരവും പൊങ്ങച്ചവും വെടിയാം. അനുതാപ കണ്ണീരോടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിനയപ്പെടാം. കീഴടക്കാനും വാരിക്കൂട്ടാനും ലോക സ്നേഹത്തെ പുണരാനും വീണ്ടും പോകാതെ നിത്യജീവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക. യേശു കർത്താവ് വരാറായി. ●

If you have been blessed by this Magazine please introduce it to others. To receive this magazine please contact :

SUVARTHA PUBLICATIONS
P.O. Box No. 17082, Tilaknagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 9821 33 22 73

സുവിശേഷ വയലുകളിൽ നിന്ന്

ഫോണിലൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു...! വചനത്തിന്റെ ശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം വിട്ടുപോയി...!!!

അമരാവതി ആദിവാസി മേഖലയിലാണ് നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മിക്കവാറും നടക്കുന്നത്. ഈ മേഖലകളിൽ ഉള്ള വീടുകളിൽ ലോക്ക്ഡൗൺ കാലത്ത് ചെന്നെത്തുവാൻ ഏറെ അസൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം ഓൺലൈൻ കൂട്ടായ്മകളാണ് കൂടുതലും ചെയ്തു വന്നത്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഉപവാസ പ്രാർത്ഥനകളും ചെറിയ കൂടി വരവുകളും ചെയിൻ പ്രെയറുകളും ഫേസ്ബുക്കു കൂട്ടായ്മകളും സൂം മീറ്റിംഗുകളും നടന്നു വരുന്നു. ഇതിന് പുറമെ ചില ഏരിയകളിലുള്ള ഭവനങ്ങളിൽ ചിലർ കടന്നു പോവുകയും ഭവന സന്ദർശനങ്ങൾ നടത്തുകയും പ്രാർത്ഥനകൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മേഖലകളിൽ ഫോൺ സൗകര്യമോ നെറ്റിന്റെ ക്രമീകരണങ്ങളോ ഇല്ല. തന്മൂലം അവരുമായി യാതൊരുവിധ ആശയവിനിമയങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യതകളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഇതുമൂലം ഈ മേഖലകളിൽ നടന്നുവന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് യാതൊരുവിധ മുടക്കവും സംഭവിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അവർ തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു ചില പുതിയ പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടായ്മകൾ ആരംഭിക്കുകയും തന്മൂലം കൂട്ടായ്മകളുടെയും കുടുംബങ്ങളുടെയും എണ്ണത്തിൽ വർദ്ധനവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഭൂതോപദ്രവമുണ്ടായിരുന്ന ചിലർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനിടയായതു വലിയ ദൈവപ്രവൃത്തിക്കു കാരണമായി. വീടുകളിൽ ചെന്നെത്തുക ദുഷ്കരം ആയതിനാൽ ഫോണിലൂടെയാണ് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തി പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ വ്യാപരിക്കുകയും തൽസമയം ഭൂതം വിട്ടുപോകയും ചെയ്തു. ദുഷ്ടാത്മ ശക്തി അധീനപ്പെടുത്തിയ മൂന്നു പേർക്കും ഇപ്രകാരം ദൂരത്തിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതിലൂടെ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുവാനിടയായി. മഹാരാഷ്ട്രയുടെയും മധ്യപ്രദേശിന്റെയും അതിർത്തി മേഖലയായ മേൽഗഡ് എന്ന പർവ്വതമേഖലയിലെ ആദിവാസികളായ ചിലർ ഈ ലോക്ഡൗൺ കാലത്ത് കർത്താവിനെ ജലത്തിൽ സാക്ഷിപ്പാനിടയായി. ഇനിയും അനേക പ്രിയപ്പെട്ടവർ താൽപര്യത്തോടെയും ഒരുക്കത്തോടെയും ആയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഓർത്തു ദൈവജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പാ. സോബിൻ വർഗീസ്,
അമരാവതി

അനുഭവ സാക്ഷ്യം

എന്റെ പേര് അനൂസ്യ, ഞാൻ മഹാരാഷ്ട്രയിൽ നാന്ദേഡ് എന്ന സ്ഥല ത്ത് ജനിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ടു. ചെറിയ പ്രായത്തിൽ തന്നെ എന്റെ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. എനിക്ക് ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. എന്റെ ഭർത്താവ് മദ്യപാനി ആയിരുന്നതിനാൽ സമാധാനം ഇല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു എന്റേത്. മകൻ ജനിച്ച് അധികം താമസിയാതെ തന്നെ ഭർതൃവീട്ടിൽ നിന്ന് ഞാൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് വൃദ്ധയായ എന്റെ മാതാവിനോടും ഇളയ സഹോദരനോടും കുടുംബത്തോടും ഒപ്പമാണ് ജീവിച്ചു വന്നത്. എനിക്ക് ജോലി ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്റെ സഹോദരൻ വാടകയ്ക്ക് ഓട്ടോറിക്ഷ എടുത്ത് ഓടിച്ച് കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ജീവിച്ചിരുന്നത്. പലപ്പോഴും എന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ മദ്യപിച്ച് വന്ന് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്ങുനിന്നും സമാധാനം ലഭിക്കാത്ത ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു എന്റേത്.

ഈ സമയങ്ങളിൽ പാസ്റ്റർ പ്രബിൻ ടി. വർഗീസ് പല തവണ ഞങ്ങളുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ വീടു വീടാന്തരം സുവിശേഷം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഞാൻ ഒരു ദിവസം ഐപിസി നാന്ദേഡ് സഭയിൽ കടന്നുപോയി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചു. അത് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ അനുഗ്രഹമായി. പിന്നീട് എല്ലാ കൂടിവരവുകളിലും സംബന്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സമാധാനവും മാറ്റങ്ങളും ദൈവം തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ മൂത്ത സഹോദരന്റെ മദ്യപാനം മാറുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു വലിയ ശോധന കടന്നു വന്നു. ഞാനുമായോ എന്റെ കുടുംബവുമായോ വർഷങ്ങളായി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാതെയിരുന്ന എന്റെ ഭർത്താവ് മദ്യപിച്ച് പോകുംവഴിയിൽ ആരോ തന്നെ ആക്രമിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ മരണവിവരം അറിഞ്ഞ എന്റെ ഭർതൃവീട്ടുകാർ ഞാനും എന്റെ സഹോദരന്മാരുമാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് തെറ്റായ മൊഴി നൽകി. പോലീസ് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. ഞങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടും പോലീസ് ഞങ്ങളെ സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടുപോയി കുറ്റം സമ്മതിക്കുവാൻ മാനസികമായി വളരെ പീഢിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വീട്ടിൽ വിടും ആ സമയം ഞങ്ങൾ സഭയിൽ കടന്നു പോയി. ദൈവദാസനോടും കുടുംബത്തോടും ചേർന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി ഇരിക്കണം. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ മദ്യപിച്ച് ഒരു ട്രാൻസ്ഫോർമറിൽ കയറി പിടിച്ചു. തന്നെ വളരെ ഗുരുതരമായി പൊള്ളലേറ്റവനായി മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യത കുറവാണ് എന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോട് ഞങ്ങൾ സഭയായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സുഖപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. സൗഖ്യമായ ശേഷം മദ്യപാനം ഉപേക്ഷിക്കും എന്നും യേശുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ പോകും എന്നും സഹോദരനും തീരുമാനം എടുത്തു. വേഗം തന്നെ സഹോദരൻ പൂർണ്ണ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചു. ഈ സമയത്ത് എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ യഥാർത്ഥ കൊലയാളിയെ പോലീസ് കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിനുശേഷം ഞാൻ യേശുവിനെ എന്റെ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ദൈവം തന്നു. ഇന്ന് ഞാനും മകനും സഹോദരനും കുടുംബവും ദൈവീക സമാധാനം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ട് യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളായി ജീവിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ ഓർത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കണമേ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വകൃപാലുവായ ദൈവം എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

അനുഭവസാക്ഷ്യം പങ്കുവെച്ചത് നാന്ദേഡിൽ നിന്നും പാസ്റ്റർ പ്രബിൻ ടി. വർഗീസ്.

പാസ്റ്റർ പ്രബിൻ ടി. വർഗീസ്.

DISTRIBUTION OF FOOD MATERIALS TO THE POOR AT AURANGABAD

DISTRIBUTION OF FOOD MATERIALS TO THE POOR AT JALGAON DIST.

Pastors of Akola District with Dist. co-ordinator Pr. Santhosh Samuel

Pr. Santhosh Samuel

Pr. Ajay Jichkar

Pr. Ashish Arun Edke

Pr. Bhushan N. Dhole

Pr. Avinash V. Gajjalwar

Evg. Yogesh S. Parskar

Evg. Joshua Karra

Pr. Jagdish Barela

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from Solapur District of IPC Maharashtra

DISTRIBUTION OF FOOD MATERIAL TO THE POOR AT SOLAPUR